

ผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและพฤติกรรมทางการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี

สารนิพนธ์
ของ
นางสาวนิลุบล สีเทพ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา
กันยายน 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและพฤติกรรมทางการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี

บทคัดย่อ

ของ

นางสาวนิลบล สีเทพ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตรศึกษา

กันยายน 2546

๒ ๖๖๙๘๓ ร.3

นิลบล สีเทพ. 2546, ผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและพฤติกรรม
ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี.
สารนิพนธ์ กศ.ม. (ภาษาศาสตรศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์วรรณกานต์
ลิขิตรัตนพร , อาจารย์ญาณิสรา บุรณะชัยทวี

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของ
นักเรียนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ 2) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนทักษะการอ่านภาษา
อังกฤษของนักเรียนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 29 คน
จากโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง ระยะเวลาใน
การทดลองทั้งหมด 8 คาบ คาบละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบ
ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ 2) แบบสังเกตพฤติกรรมการร่วมมือในการ
เรียน 3) แผนการสอนอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการสอน ด้วยแบบทดสอบวัดผล
สัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าความแตกต่างของคะแนน
โดยใช้สูตร t – test แบบ Dependent group

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าผล
สัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการเรียนแบบร่วมมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.05

2. นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมต่างๆ ในด้านการร่วมมือในการเรียนเพื่อให้บรรลุเป้า
หมายที่วางไว้อยู่ในระดับดี พฤติกรรมด้านการให้ความร่วมมือในการเรียนมีการพัฒนาขึ้นตาม
ลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดอุปสรรคในการทำงานกลุ่มก็ปรับลดลงเหลือเพียงร้อยละ
0 – 14.29

Effects of Cooperative Learning on English Reading Achievement and Learning
Behaviors of Mathayomsuksa Three Students in
Kanchanaphisekwittayalai Uthaitani School

AN ABSTRACT

BY

MISS NILUBOL SEETAPE

Presented in partial fulfillment of the requirements
For the master of Education degree in Educational Linguistic
at Srinakharinwirot University
September 2003

Nilubol Seetape. (2003). *Effects of Cooperative Learning on English Reading Achievement and Learning Behaviors of Mathayomsuksa Three Students in Kanchanaphisekwittayalai Uthaithani School*. Master's Project, M.A. (Educational Linguistics). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee Wannakarn Likitrattanaporn, Yanisa Buranachaitawee.

The purposes of this study were a) to study the effects of Cooperative Learning on English Reading Achievement b) to study the students' behavior towards Cooperative Learning used in English classroom.

The samples were 29 Mathayomsuksa 3 students in Kanchanaphisekwittayalai Uthaithani School, selected by means of purposive random sampling. Students were taught for eight periods, each period consisting of fifty minutes. The instruments used were a) English Reading achievement test, b) Cooperative Learning behavioural observation sheet, c) Lesson plans using Cooperative Learning Technique .

The researcher administered English Reading achievement test before and after teaching. The pre-test and post-test scores were statistically analyzed with t-test by dependent group.

The results of the study showed that :

1. The post-test scores after learning English reading using Cooperative Learning were higher than the pre-test scores at the .05 level of significance.
2. Most of the samples displayed very good behavior in cooperating in their tasks. Their cooperative behavior had increasingly developed. Some elements of poor behavior had decreased by up to 14.29 percents.

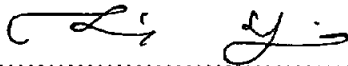
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(อาจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

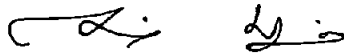
(อาจารย์ญาณิสา บุรณะชัยทวี)

คณะกรรมการสอบ

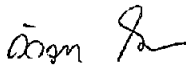
(อาจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร)

ประธาน

(อาจารย์ญาณิสา บุรณะชัยทวี)

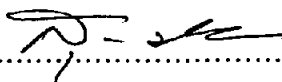
กรรมการ

(อาจารย์ ดร.วิลลภา ไทยจินดา)

กรรมการ

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ สุภา ปานเจริญ)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

วันที่...11... เดือน ...กันยายน... พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้ที่เกี่ยวข้องหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านด้วยความเคารพอย่างสูง ขอขอบพระคุณอาจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ อาจารย์ญาณิสสา บุรณะชัยทวี และ ดร.วิมลภา ไทยจินดา กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ที่ได้สละเวลาแสดงความคิดเห็น ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และให้ความช่วยเหลือจนกระทั่งการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี อาจารย์กมลทิพย์ แก้วนกสิการณ และอาจารย์วันเพ็ญ หลวงกัน ขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคุณพ่อคุณแม่ คุณอดีศักดิ์และคุณปรานี สีเทพ คุณย่า คุณยาย คุณณัฐพร พาใจธรรม คุณอาทิตย์และคุณอนุชา สีเทพ รวมทั้งเพื่อนๆชาวภาวษาศาสตร์การศึกษาทุกคนที่ได้ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุน ส่งเสริมด้วยความรักและห่วงใยตลอดมา

คุณค่าอันพึงมีจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คุณบิดา มารดา และขอแสดงความระลึกถึงพระคุณครู อาจารย์ทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ วางรากฐานการศึกษาแก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จในการศึกษา

นิลุบล สีเทพ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ..... 1
	ภูมิหลัง 1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย..... 2
	ความสำคัญของการวิจัย 3
	ขอบเขตของการวิจัย..... 3
	นิยามศัพท์เฉพาะ 3
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 4
	การอ่านภาษาอังกฤษ..... 4
	ความหมายของการอ่าน..... 4
	ความสามารถในการอ่าน..... 5
	แนวการสอนทักษะการอ่าน..... 6
	ขั้นตอนการสอนและกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน..... 7
	การเรียนรู้แบบร่วมมือ..... 9
	ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ..... 9
	ลักษณะของการเรียนรู้แบบร่วมมือ..... 10
	รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ..... 12
	ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ..... 13
	วิธีการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ..... 15
	พฤติกรรมความร่วมมือในการเรียน..... 17
	ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 19
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือในต่างประเทศ..... 19
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือในประเทศ..... 20
3	วิธีดำเนินการวิจัย 22
	การเลือกกลุ่มตัวอย่าง..... 22
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย..... 22
	การเก็บรวบรวมข้อมูล 24
	สถิติที่ใช้ในการวิจัย 25

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	26
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	30
สังเขปความมุ่งหมาย วิธีดำเนินการวิจัย.....	30
สรุปผลการวิจัย.....	31
อภิปรายผล.....	31
ข้อเสนอแนะ.....	34
บรรณานุกรม.....	36
ภาคผนวก.....	42
ภาคผนวก ก.....	43
ภาคผนวก ข.....	45
ภาคผนวก ค.....	50
ภาคผนวก ง.....	86
ภาคผนวก จ.....	89
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	95

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่าง คะแนนสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียน.....	27
2	ค่าร้อยละของพฤติกรรมความร่วมมือในการเรียนทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ.....	28
3	ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (R) และค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ.....	44
4	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการเรียนกับ หลังการเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีการเรียน แบบร่วมมือ.....	46
5	ความถี่ของพฤติกรรมความร่วมมือในการเรียนทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ.....	48
6	การแบ่งกลุ่มคะแนนความสามารถจากคะแนนสอบก่อนการเรียน.....	87

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันการอ่านภาษาอังกฤษมีบทบาทมากในสังคมไทยที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ นักเรียน นักศึกษามีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการอ่านตำราเรียน วารสารภาษาอังกฤษหรือบทความทางอินเทอร์เน็ต เพื่อให้มีความรู้ในสาขาวิชาของตนอย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง ทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่ควรได้รับการส่งเสริมเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นทักษะที่คงอยู่กับผู้เรียนได้นานที่สุด ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้แม้ว่าจะสำเร็จการศึกษาไปแล้ว และเป็นทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ตลอดเวลาจนถึงการเรียนในระดับสูงที่ตำราส่วนใหญ่ยังเป็นตำราภาษาอังกฤษอีกด้วย (สุมิตรา อังวัฒนกุล : 2537)

จากการศึกษาเกี่ยวกับระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย วิธนา สังข์ทองจีน (2530 : 83-86) พบว่า ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ 2 คือ ระดับรับรู้ จากเกณฑ์ 5 ระดับ คือ ระดับกลไก ระดับรับรู้ ระดับถ่ายโอน ระดับสื่อสารและระดับวิพากษ์วิจารณ์ ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สุมณฑา วิรุฬญาณ (2531 : 82) พบว่า ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับที่ 2 คือ ระดับรับรู้ จากเกณฑ์ 5 ระดับ เช่นกัน จากงานวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ยังไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการสอนอ่านตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นที่ต้องการให้นักเรียนจะสามารถติดตามแนวคิดของเรื่องที่อ่าน ตีความและสรุปข้อความจากเรื่องที่อ่านได้ และในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต้องการให้นักเรียนสามารถอ่านจับใจความและสรุปความคิดเห็นได้

อิสรา สารงาม (2529 : 162) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษของอาจารย์ผู้สอนในระดับมัธยมศึกษา พบปัญหาในการสอนอ่านภาษาอังกฤษเรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ นักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะความรู้เรื่องศัพท์ นักเรียนไม่ค่อยกระตือรือร้นไม่เพียงพยายามที่จะศึกษา เนื้อหาวิชาการอ่านภาษาอังกฤษยังไม่เหมาะสม นักเรียนส่วนใหญ่สนใจภาษาอังกฤษน้อยและมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และสุดท้ายคือ บางครั้งนักเรียนรู้ความหมายของศัพท์แต่เมื่ออ่านข้อความแล้วไม่อาจสรุปได้ ซึ่ง กานดา ณ ถลาง (2515 : 18 -19) กล่าวว่า ครูสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยส่วนใหญ่ยังคงใช้วิธีการสอนอ่านแบบแปล นักเรียนจะมีส่วนร่วมในรูปของการรับฟังและตอบคำถามของครูเป็นส่วนใหญ่ ทำให้นักเรียนมิได้มีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านแต่อย่างใด ในขณะที่เดียวกันก็ใช้วิธีสอนที่ไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียนในชั้นเรียนที่มีความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำที่นักเรียนทั้งชั้นจะต้องเรียนเนื้อหาเดียวกัน และใช้เวลาเรียนเท่ากัน จึงทำให้นักเรียนที่เรียนเก่งเกิดความเบื่อหน่าย ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนก็ไม่เข้าใจบทเรียน อีกทั้งการสอนอ่านแบบเดิมเป็นการสอนอ่านที่ไม่สนใจกระบวนการสื่อสาร นักเรียนจะได้อ่านเนื้อเรื่องแล้วตอบคำถามให้ถูกต้องตรงตามเนื้อเรื่องที่อ่าน เป็นลักษณะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไม่ได้ช่วยพัฒนาทักษะเพื่อการสื่อสารตามแนวการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารที่มุ่งหมายเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อการสื่อสาร เช่น ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายโดยรวมของ

บทอ่านก่อนที่จะอ่านรายละเอียดต่อไป และผู้อ่านจะต้องมีจุดประสงค์ในการอ่าน เป็นต้น (วิสาข์ จัตร์วดี . 2541 : 51)

จุดเน้นสำคัญของนโยบายปฏิรูปการศึกษาของรัฐบาลในปัจจุบัน คือ มุ่งพัฒนาความสามารถของผู้เรียนอย่างเต็มตามศักยภาพ ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการ กลุ่ม เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นการพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ที่จะนำไปสู่การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2539 : 141) จึงมีการนำวิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative learning) มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะการสอนผู้เรียนในระดับชั้นเดียวกันแต่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกันจะเป็นผลดีได้ เมื่อมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนที่มีความสามารถสูงได้มีโอกาสช่วยเหลือเพื่อนที่มีความสามารถน้อยกว่าเข้าใจเนื้อหาดีขึ้น โดยอาศัยความช่วยเหลือจากเพื่อนที่อยู่ใกล้เคียงกัน ได้ใช้ภาษาที่สื่อความหมายกันให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นเพื่อที่จะได้มีความกล้าหาญในการที่จะซักถามข้อสงสัย และเป็นวิธีที่จะช่วยส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาการทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งตรงกับลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือ คือ การเรียนที่จัดนักเรียนอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มแบบทุกคนร่วมมือกัน นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีบทบาทที่ชัดเจนในการเรียนหรือการทำ กิจกรรมอย่างเท่าเทียมกัน และหมุนเวียนบทบาทหน้าที่ที่กันภายในกลุ่มอย่างทั่วถึง มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างแท้จริง นักเรียนในกลุ่มมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ตรวจสอบผลงานร่วมกัน นักเรียนจะบรรลุถึงเป้าหมายของการเรียนรู้ได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มบรรลุเป้าหมายเช่นเดียวกัน

ในการสอนทักษะการอ่าน การจัดกิจกรรมที่จะช่วยพัฒนาความสามารถทางการอ่านนี้ กระทำได้โดยเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสอนอ่าน จากการทำให้นักเรียนต่างอ่านมาเป็นการอ่านโดยให้อ่านร่วมกัน โดยการใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือด้วยวิธีการของกิจกรรมกลุ่ม ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกันอ่าน สังเกตโครงสร้างของบทอ่าน วิเคราะห์บทอ่านร่วมกันเพื่อตอบคำถามจากบทอ่าน หรือทำกิจกรรมฝึกทักษะการอ่านที่กำหนดให้ การจัดการเรียนแบบร่วมมือนี้ ผู้เรียนทุกคนต่างมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม สำหรับครูจะลดบทบาทในห้องเรียน จากการเป็นแต่ผู้อธิบายมาตลอดมาเป็นผู้ฟังและคอยสนับสนุนช่วยเหลือ บทบาทของครู คือ ให้ความรู้แก่นักเรียนในเรื่องของบทอ่านหน้าที่ความรับผิดชอบ การฝึกทักษะทางสังคมเพื่อให้งานกลุ่มมีประสิทธิภาพ ตลอดจนให้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่นักเรียนไม่ได้อภิปราย รวมทั้งเก็บผลงานของนักเรียนมาศึกษาปัญหาข้อบกพร่องเพื่อปรับปรุงแก้ไขในชั่วโมงต่อไป

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าวิธีการจัดการเรียนการสอนทักษะการอ่านโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือจะส่งผลผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านแก่ผู้เรียนอย่างไรและเกิดพฤติกรรมใดบ้างขณะที่มีการเรียนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อจะได้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาที่จะเลือกวิธีการสอนที่ดีที่สุดไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพบรรลุตามวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายที่วางไว้ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายดังนี้ คือ

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ

2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนภาษาอังกฤษ ผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจทั่วไปจะได้ทราบถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือและใช้ในการตัดสินใจเลือกวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมในการพัฒนาทักษะการอ่านให้เหมาะสม

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้วางขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 29 คน จากโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี ซึ่งคัดเลือกโดยใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง
2. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ระยะเวลาในการทดลองปฏิบัติการสอนเป็นเวลา 2 สัปดาห์ ในช่วงเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2546 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่จัดให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันมาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ นักเรียนต้องเรียนร่วมกัน มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือ อธิบายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการรับฟังเหตุผลของสมาชิกภายในกลุ่ม โดยกลุ่มจะประสบความสำเร็จได้เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้และบรรลุตามจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกัน (Slavin, 1977 : 3)
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ทดสอบความสามารถของนักเรียนทั้งก่อนการเรียนและหลังการเรียน ซึ่งวัดความสามารถทางการเรียงลำดับข้อความตามกระบวนการ (Process) และตามลำดับเวลา (Time order) และมีความเข้าใจในบทอ่านที่กำหนดให้เพื่อตอบคำถามและสื่อสารได้ มีจำนวน 50 ข้อ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง คะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพแล้ว
4. แบบสังเกตพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียน หมายถึง แบบบันทึกพฤติกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้บันทึกพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนขณะมีการเรียนการสอน เช่น การแสดงความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็น การให้ความร่วมมือในการทำงาน การรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย การแบ่งปันข้อมูล และการสร้างบรรยากาศที่ดีในกลุ่ม เป็นต้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้รวบรวมนำเสนอเป็นลำดับตามหัวข้อดังนี้

1. การอ่านภาษาอังกฤษ
  - 1.1 ความหมายของการอ่าน
  - 1.2 ความสามารถในการอ่าน
  - 1.3 แนวการสอนทักษะการอ่าน
  - 1.4 ขั้นตอนการสอนทักษะการอ่านและกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน
2. การเรียนแบบร่วมมือ
  - 2.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ
  - 2.2 ลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือ
  - 2.3 รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ
  - 2.4 ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ
  - 2.5 วิธีการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการร่วมมือ
  - 2.6 พฤติกรรมความร่วมมือในการเรียน
3. ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือในต่างประเทศ
  - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือในประเทศ

1. การอ่านภาษาอังกฤษ

1.1 ความหมายของการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของการอ่านไว้ในทัศนะต่างๆ กัน ดังนี้

ประเทิน มหาจันทร์ (2523 : 17) และ เพ็ญศรี รังสิยากุล (2531 : 1) กล่าวถึงความหมายของการอ่านไว้คล้ายคลึงกันว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่มีการจัดบันทึกไว้ ลักษณะของการอ่านที่แท้จริงได้แก่การทำความเข้าใจความหมายของเรื่องทีอ่านเพื่อกระตุ้นให้เกิดความคิดรวบยอดและจินตนาการของผู้อ่าน การเข้าใจความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่อ่านขึ้นอยู่กับความหมายที่ผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจโดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐาน

นอกจากนี้ เพ็ญศรี รังสิยากุล กล่าวเพิ่มเติมว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนและต้องการความมีสมาธิสูงในการอ่าน เพราะการอ่านไม่ใช่แต่เพียงการที่ผู้อ่านมองเห็นสัญลักษณ์ของตัวอักษรและทราบความหมายของสัญลักษณ์เท่านั้น แต่ผู้อ่านต้องมีความสามารถตีความหมายของสิ่งที่อ่านให้ได้อีกด้วย

กูดแมน (อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. 2537 : 10 ; อ้างอิงจาก Goodman. 1970. Reading : Process and Progress.) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องคิดอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านต้องอาศัยการสังเกตจากสิ่งต่างๆที่ปรากฏอยู่ในข้อความเพื่อใช้เป็นเครื่องช่วยในการให้ความหมายที่เหมาะสมที่สุดจากข้อความเหล่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับ สมุทฺร เช่นชาวนิช และ อำนาจ บุญศิริวิบูลย์ (2542 :9) ที่กล่าวถึงการอ่านว่า การอ่านกับการคิดเป็นกระบวนการที่สัมพันธ์กันจนไม่อาจแยกออกจากกันได้

ส่วน ผกาศรี เย็นบุตร (2542 : 5) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการค้นหาความหมายหรือความเข้าใจจากตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ต่างๆ เพื่อเพิ่มประสบการณ์ของผู้อ่าน ผู้อ่านจะเข้าใจสิ่งที่อ่านมากขึ้นเรื่อยๆโดยเชื่อมโยงกับปัจจัยหลายอย่าง เช่น สติปัญญา อารมณ์ ประสบการณ์ อายุ และความสามารถทางภาษา เป็นต้น

จากการศึกษาความหมายของนักการศึกษาหลายท่าน สรุปได้ว่า การอ่าน เป็นกระบวนการทางความคิดซึ่งผู้อ่านพยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของสิ่งที่อ่านโดยสามารถแปลความ ตีความแล้วขยายความสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ปรากฏออกมาเป็นความคิดที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ ทั้งนี้ต้องอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นปัจจัยสำคัญ

1.2 ความสามารถในการอ่าน

ความสามารถในการอ่านเป็นสิ่งสำคัญในการศึกษาทุกระดับเพราะความเข้าใจในเนื้อหาในเรื่องที่อ่านจะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ นักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงความสามารถในการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

เรเจอร์ (วาสนา คำบา. 2530 : 38 ; อ้างอิงจาก Raygor. 1970. Reading for Significant. p.165) ได้ระบุลักษณะของผู้ที่มีความสามารถในการอ่านไว้ว่าต้องมี ความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการจดจำรายละเอียดที่สำคัญได้ นอกจากนี้ ผู้อ่านที่ดีจะต้องมีความสามารถในการเรื่องต่อไปนี้

1. ความเข้าใจในสาระของเรื่อง
2. ความสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องตามลำดับการเรียบเรียง
3. รู้จักเลือกหนังสืออ่าน
4. มีความเร็วในการอ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าวๆ ก่อนที่จะอ่านอย่างละเอียด
5. อ่านอย่างพินิจพิเคราะห์และรวดเร็วในการหาข้อเท็จจริง
6. อ่านอย่างใช้ความคิด เพื่อประเมินการเขียนอย่างมีความเชื่อมั่น
7. ใช้ความสามารถข้างต้นอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพเพื่อให้ได้รับความรู้ตามที่ต้องการ

แฮร์ริส (เทพนคร ทาคง. 2537 : 38 ; อ้างอิงจาก Harris 1969. Testing English as a Second Language. p.58) กล่าวว่า ผู้อ่านควรมีความรู้และความสามารถที่จำเป็นต่อการอ่านดังนี้

1. มีความรู้เกี่ยวกับภาษาและสัญลักษณ์ทางภาษาคือมีความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำที่มีอยู่ในข้อความ ตลอดจนเข้าใจระบอบคำและโครงสร้างประโยคจากลักษณะของภาษาเขียน เข้าใจข้อความยาวๆ ที่รวมเอาแต่ละประโยคย่อยๆ เอาไว้ และมีความเข้าใจเกี่ยวกับเครื่องหมายต่างๆ การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ การย่อหน้า เป็นต้น

2. มีความรู้เกี่ยวกับความคิด คือ มีความสามารถในการระบุจุดประสงค์ของผู้เขียนและความคิดสำคัญของข้อความที่อ่านได้ ความสามารถที่จะเข้าใจความคิดย่อยๆ ที่สนับสนุนความคิดสำคัญจนสามารถสรุปและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

3. มีความรู้เกี่ยวกับอารมณ์และลีลาของเรื่องที่อ่าน สามารถเข้าใจอารมณ์ของเรื่อง หยั่งถึงเจตคติของผู้เขียน และสามารถระบุแนวการเขียนของผู้เขียนที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นได้

เทย์ (Tay. 1979 : 7-8) ได้ให้ความคิดเห็นไว้ว่า ผู้อ่านที่ดีควรมีความสามารถดังต่อไปนี้

1. มีความสามารถในการจับใจความจากข้อความที่อ่าน และสามารถสรุปได้ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือพิมพ์ วารสาร หรือหนังสือทางวิชาการต่างๆ เพื่อค้นหาใจความก่อนที่จะเข้าใจรายละเอียดของเรื่องต่อไป

2. มีความสามารถในการแยกแยะส่วนที่สำคัญของเรื่องได้ เนื่องจากรายละเอียดมีทั้งที่สำคัญและไม่สำคัญ

3. สามารถสรุปเรื่องราวและเรียบเรียงความคิดจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านมองเห็นความสัมพันธ์ของความคิดที่มีอยู่ในเรื่องที่อ่านสามารถแยกแยะตามเกณฑ์ (Criteria) เช่น เรื่องที่คล้ายคลึงกัน เรื่องที่แตกต่างกัน หรือความคิดที่ขัดแย้งกันในบทอ่าน ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงเหตุการณ์ในบทอ่านได้ตั้งแต่ต้นจนจบ

4. สามารถทำนายและคาดผลที่จะได้รับของเรื่องที่อ่าน ซึ่งทักษะแสดงให้เห็นถึงความคิดร่วมระหว่างผู้อ่านกับผู้เขียน

ดังนั้น ความสามารถในการอ่านจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ ผู้ที่สามารถอ่านได้เร็วและสามารถจับใจความสำคัญและสรุปใจความของเรื่องที่อ่านได้ย่อมจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีกว่าผู้ที่อ่านได้ช้าและจับใจความได้ไม่ครบถ้วน ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านนั้นจะต้องสามารถพิจารณาข้อความและใช้ความคิดติดตามเรื่องด้วยความสนใจและมีเทคนิคในการหาความหมาย เพื่อที่จะได้พบสาระประโยชน์จากเรื่องที่อ่านได้

1.3 แนวการสอนทักษะการอ่าน

เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการศึกษาหาความรู้และเพื่อเป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน ผู้สอนควรตระหนักถึงวิธีการสอนอ่านที่ควรพิจารณาถึงความยากง่ายของเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้เรียนและมีวัตถุประสงค์ในการสอนอ่าน มีผู้เสนอแนวการสอนอ่านไว้หลายท่าน ดังนี้

แมรี ฟินนอคชิโร และ ไมเคิล โบโนโม (ศรีวิชัย สุวรรณภักดี 2522 : 150-151 ; อ้างอิงจาก Mary Finocchiaro and Michael Bonomo. 1973. The Foreign Language Learner : A Guide for Teachers. p.121-123) ให้ความเห็นว่าครูสามารถส่งเสริมทักษะการอ่านได้หลายวิธีดังนี้

1. ส่งเสริมให้รู้ศัพท์มากขึ้น เช่น ให้คำที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonym) คำที่มีความหมายตรงกันข้าม (Antonym) คำที่มาจากรากศัพท์เดียวกัน (Derivation) เป็นต้น

2. ฝึกให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของรูปประโยคที่จะพบในเนื้อเรื่องที่จะต้องอ่าน

3. ใช้อุปกรณ์การสอนที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงศิลปะ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น รูปภาพ นาฬิกา ละครสั้นๆสำหรับเด็ก (Pantomime)

4. ครูช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านโดยการใช้คำถามหลายๆ ชนิด เริ่มจาก yes/no question question word question จนถึงคำถามที่ให้แสดงความคิดเห็นและวิจารณ์ตามลำดับ

5. ครูช่วยให้นักเรียนอ่านได้เร็วขึ้นโดยการบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดประสงค์ในการอ่านแต่ละครั้ง และอาจกำหนดเวลาในการอ่านด้วย

อุทัย ภิรมย์รัตน์ (2527 : 17 - 18) ได้เสนอแนวทางการฝึกอ่าน ดังนี้

1. สอนให้นักเรียนรู้จักกำหนดเป้าประสงค์ในการอ่านก่อนที่จะอ่านไว้อย่างกว้างๆ ว่าต้องการทราบอะไร

2. ให้พยายามทำความเข้าใจรูปแบบของภาษาจากข้อความผู้อ่าน เช่น พิจารณาโครงสร้างประโยค และค้นหาความหมายของคำศัพท์

3. ให้พยายามทำความเข้าใจโดยอาศัยสิ่งที่ชี้แนะจากข้อความ เช่น การสังเกตข้อความต่อเนื่องก่อนหลังคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายกัน และการสรุปความ เป็นต้น

4. การสอนให้ผู้เรียนรู้จักการคาดการณ์ล่วงหน้าเวลาอ่าน

5. มีการทดสอบยืนยันว่าสิ่งที่คาดการณ์ไว้ถูกต้องหรือไม่เพียงใด ซึ่งอาจจะตรวจจากพจนานุกรมหรือคำเฉลย(ถ้ามี) เป็นต้น

6. หลอมความคิดเป็นความเข้าใจโดยรวมรวมความหมายจากเรื่องที่อ่าน

การสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพนอกจากคำนึงถึงแนวการสอนทักษะการอ่านข้างต้นแล้ว การจัดกิจกรรมการอ่านอย่างเป็นขั้นตอนและคำนึงถึงระดับและความต้องการของนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ ดังที่จะกล่าวถึงในหัวข้อต่อไป

1.4 ขั้นตอนการสอนและกิจกรรมส่งเสริมทักษะอ่าน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 89 – 91) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนทักษะการอ่านและเสนอตัวอย่างกิจกรรมในการสอนทักษะการอ่าน ดังนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน (Presentation stage) เป็นการสร้างความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน และปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งอาจจัดกิจกรรมดังตัวอย่างต่อไปนี้

1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เช่น นานิทานเรื่องลูกเป็ดขี้เหร่มาให้อ่าน ให้ลองนึกถึงศัพท์ที่ควรรู้จักในเรื่องนี้ว่าจะมีอะไรบ้าง เช่น duck, duckling, swan, ugly, beautiful เป็นต้น แล้วให้ใช้วิธีอ่านแบบต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง (Scanning) ว่ามีศัพท์ที่ผู้เรียนบอกไว้หรือไม่

1.2 ให้เดาความหมายของศัพท์จากบริบทโดยดูจากประโยคข้างเคียงและให้คำถามไว้ก่อนเพื่อให้ผู้เรียนฝึกอ่านแบบผ่านไปเร็วๆ (Skimming) เพื่อหาคำตอบที่ครูดถามไว้หรือคำถามที่ตนเองตั้งไว้ก่อน เช่น Why did the ugly duckling run away ?

2. ขั้นระหว่างการอ่าน (Practice stage) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนนำกิจกรรมมาใช้ฝึกทักษะในขณะที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งอาจจัดกิจกรรมดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.1 ให้อ่านแบบผ่านไปเร็วๆ เพื่อให้ได้ประโยคสำคัญ (Topic sentence) และอ่านแบบหารายละเอียด (Through reading) เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้ เช่น Why was the ugly duckling unhappy? และ When did the ugly duckling know that he was a swan? เป็นต้น

2.2 ให้ลำดับเรื่อง โดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip story) อาจเป็นย่อหน้าหรือเป็นประโยคก็ได้ ให้ผู้เรียนจำส่วนของตนไว้ แล้วลำดับข้อความให้ถูกต้อง ถ้าจะให้ยากขึ้นก็ตัดแบ่งเป็นส่วนย่อยๆ มากขึ้นไปอีกหรือเป็นรอยหยัก (Jigsaw reading) ให้ผู้เรียนต่อความเองก็ได้

2.3 ให้สรุปใจความสำคัญ (Inferring from the text) โดยให้ผู้เรียนอนุมานจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด ซึ่งผู้สอนอาจให้สรุปหรือตั้งชื่อเรื่องให้แปลกไปจากชื่อเรื่องเดิม อาจเป็น The Sad Duckling หรือ The Happy Swan เป็นต้น

3. ขั้นหลังการอ่าน (Production stage) คือ ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ดังตัวอย่าง กิจกรรมต่อไปนี้

3.1 ให้ผู้เรียนกล่าวถึงประโยคที่อ่านจากเรื่องว่าให้ข้อคิดอย่างไรบ้าง

3.2 ให้ผู้เรียนกล่าวถึงความรู้สึกของตนเองและตัวละครในเรื่องที่อ่าน

3.3 ให้ผู้เรียนเขียนออกมาเป็นบทสนทนาระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่อง

3.4 ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติโดยสวมบทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่อ่าน

3.5 ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และ
ของผู้เรียน

ประนอม สุรัสวดี (2535 : 46-47) เสนอขั้นตอนและแนวทางการจัดกิจกรรมการอ่าน 3 ขั้นตอน
ดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มอ่าน ครูที่ดีควรเริ่มต้นการอ่านโดยเตรียมเด็กให้พร้อมทั้งเรื่อง
ที่จะต้องอ่าน ครูบอกเล่าคำศัพท์ใหม่ๆ เป็นบางคำ เล่าเนื้อหาคร่าวๆ ช่วงเริ่มเรื่องเพื่อกระตุ้นให้เด็กอ่าน
ส่วนที่เหลือ ครูควรเป็นเพียงผู้ชี้แนะและช่วยเหลือ เพราะถ้าเด็กได้ฝึกอ่านด้วยตนเองเขาก็จะ "อ่านเป็น" ใน
ที่สุด

2. กิจกรรมในการฝึกการอ่าน ครูสามารถเลือกกิจกรรมสลับหมุนเวียนกันได้หลากหลาย ทั้งจาก
เรื่องที่กำหนดให้อ่านหรือเรื่องที่ครูนำมาให้เด็กเลือกเองตามความสนใจ การจัดกิจกรรมในการอ่านสามารถ
แบ่งได้ดังนี้คือ

2.1 การอ่านโดยแบ่งกลุ่มย่อย (Small Group) เด็กจะเลือกกลุ่มหรือจับคู่กันเองตามความพอ
ใจของตน หรือครูจัดกลุ่มให้ตามความสามารถในการอ่านของเด็กก็ได้ เด็กจะได้อ่านด้วยกันและช่วยเหลือซึ่ง
กันและกัน ทำให้การอ่านพัฒนาได้เร็วขึ้น เมื่ออ่านจบแล้วช่วยกันหาบทสรุปและเตรียมพร้อมเพื่อจะเล่าให้
เพื่อนให้ห้องฟัง

2.2 การอ่านด้วยตนเอง (Individual) ครูจะฝึกทั้งการออกเสียงและการอ่านในใจ เพราะหาก
ครูไม่กำหนดให้ เด็กจะเพียงแต่อ่านในใจ ความถูกต้องในการออกเสียงก็จะลดลงได้

2.3 การอ่านพร้อมกันทั้งห้อง เป็นการอ่านออกเสียงที่ได้ผลดี แต่ครูไม่ควรจะใช้วิธีนี้บ่อยนัก
เพราะครูจะดูแลเด็กได้ไม่ทั่วถึงและพัฒนาเด็กได้ไม่ทุกคน

3. กิจกรรมหลังการอ่าน ภายหลังจากอ่านครูควรจัดให้มีการอภิปรายความคิดเห็นกันในห้อง
แสดงบทบาทสมมุติ อธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์และกฎเกณฑ์ทางภาษาที่ปรากฏอยู่ใน
เนื้อเรื่อง ถามตอบปัญหาจากเนื้อเรื่องนั้นๆ และที่ครูไม่ควรลืมคือการชมเชย เด็กจะเกิดความมั่นใจและ
พร้อมที่จะค้นหาเรื่องที่เขาสนใจอ่านต่อไป

วิภาดา ประสารทรัพย์ (2542 : 76-88) เสนอขั้นตอนและกิจกรรมการสอนทักษะการอ่านดังนี้

1. ขั้นก่อนการอ่าน เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อโน้มน้าวนักเรียนเข้ามาสู่เรื่องที่จะอ่าน
สามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

1.1 ใช้ชื่อเรื่อง รูปภาพประกอบเรื่องที่จะอ่าน และคำถามนำ เป็นแนวทางในการโน้มน้าว
นักเรียนมาสู่เรื่องที่จะอ่าน

1.2 ให้ชื่อเรื่องและรายการคำศัพท์มาจำนวนหนึ่งแล้วให้นักเรียนคาดเดาว่าจะมีคำศัพท์ใดอยู่
ในเรื่องที่จะได้เรียนบ้าง เช่น ชื่อเรื่อง : Volcano factfile คำศัพท์ที่กำหนดให้คือ rocks cold ash
vanished cloud music ซึ่งคำศัพท์ที่น่าจะปรากฏในเรื่อง Volcano factfile คือ rocks ash และ cloud

1.3 หารูปภาพและคำศัพท์มาจำนวนหนึ่งเพื่อเป็นสื่อให้นักเรียนลองแต่งประโยคล่วงหน้าจาก
คำศัพท์ในเรื่อง

2. ขั้นระหว่างอ่าน เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเรื่องที่จะอ่านมากขึ้นโดยยึดหลักว่าจุด
มุ่งหมายของการอ่านครั้งนี้คืออะไรแล้วพยายามทำกิจกรรมเพื่อให้ได้สิ่งนั้น ตัวอย่างกิจกรรมมีดังนี้

2.1 Jigsaw Reading เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อส่วนที่ตนเองจะต้องอ่านเพื่อมาแบ่งปันข้อมูลกับเพื่อน เพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ

2.2 ให้นักเรียนจับคู่รูปภาพและคำบรรยายจากเรื่องที่อ่าน เช่น Match one section of the text with each of the picture.

2.3 ให้นักเรียนเรียงลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง จากเรื่องที่อ่าน

3. ขั้นหลังการอ่าน นอกจากจะเป็นขั้นตอนที่เป็นเหมือนการสรุปเรื่องราวที่อ่านแล้ว ยังสามารถใช้เวลานี้ในการรวบรวมความคิดเรื่องคำศัพท์ สำนวนจากเรื่อง และสามารถนำมาบูรณาการกับทักษะอื่นๆ ได้ เช่น การเขียน หรือการพูดที่กว้างนอกเหนือกว่าเรื่องที่อ่านได้ เช่น

3.1 การถ่ายโอนความคิดของนักเรียนจากเรื่องที่อ่านและค้นคว้าเพิ่มเติม เช่น Guessing meaning from context. Look at the story again. Guess the meaning of these words. Write your own translation first.

3.2 โครงการเขียนหลังการอ่าน เช่น Think of a good ending for the story. What happened next? Write one more section to finish the story. Draw the picture for it, if you want.

สรุปได้ว่า ขั้นตอนสำคัญในการสอนทักษะการอ่านมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นก่อนการอ่าน ขั้นระหว่างการอ่าน และขั้นหลังการอ่าน อย่างไรก็ตาม ในการสอนอ่านแต่ละขั้นตอนจะมีประสิทธิภาพยิ่งหากครูเตรียมเนื้อเรื่องที่จะให้เด็กอ่านตามวัยและประสบการณ์ของเด็ก การเตรียมเนื้อหาให้ตรงตามความสนใจของเด็กแต่ละวัยจะช่วยกระตุ้นให้เด็กมีความต้องการที่จะอ่านมากขึ้น นอกจากนี้ครูควรกำหนดจุดประสงค์ในการอ่านให้ชัดเจน เช่น อ่านเพื่อสนุกสนาน อ่านเพื่อความรู้ อ่านเพื่อตอบคำถาม หรืออ่านเพื่อเข้าใจรูปแบบไวยากรณ์

2. การเรียนแบบร่วมมือ

2.1 ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ

สลาวิน (Slavin, 1983 : 3) และ อาโจสและจอยเนอร์ (Ajose and Joyner, 1990 : 198) ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือไว้คล้ายคลึงกันว่า เป็นวิธีสอนอีกแบบหนึ่งซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมาทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ การเรียนรู้แบบร่วมมือกันเป็นการเรียนรู้ที่นักเรียนต้องเรียนและรับผิดชอบต่องานของกลุ่มร่วมกัน กลุ่มจะประสบผลสำเร็จได้เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกัน นั่นคือการเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

นอกจากนี้ อาโจสและจอยเนอร์ ยังกล่าวเพิ่มเติมว่าการเรียนแบบร่วมมือมีลักษณะสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ การพึ่งพาอาศัยกันและกัน การปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ความรับผิดชอบต่อตนเองและงานที่ได้รับมอบหมาย การฝึกทักษะทางสังคม และทักษะกระบวนการกลุ่ม

ส่วน จอห์นสัน และ จอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1987 : 23-24) กล่าวถึงการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นการเรียนที่สมาชิกในกลุ่มมีความรับผิดชอบในกลุ่มร่วมกัน "อยู่ด้วยกันไปไหนไปกัน" สมาชิกในกลุ่มมีทักษะการทำงานกลุ่มและใช้กระบวนการทำงานกลุ่ม รู้ว่าทำสิ่งนั้นไปทำไม ทำอะไร ทำที่ไหน ใครทำบ้างและทำอย่างไร รวมถึงมีการประเมินผลงาน ประเมินสมาชิกและกระบวนการทำงานของกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ ปสาสน์ กงตาล (2535 : 19) ที่กล่าวว่า สมาชิกในกลุ่มควรตระหนักว่าแต่ละคนเป็น

ส่วนหนึ่งของกลุ่ม ดังนั้นความสำเร็จหรือล้มเหลวที่เกิดขึ้น สมาชิกในกลุ่มจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน และสมาชิกควรมีการพูดคุยปรึกษาหารือกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรมต่างๆ

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนเป็นกลุ่มโดยที่สมาชิกในกลุ่มมีระดับความสามารถแตกต่างกัน ทุกคนในกลุ่มร่วมมือกันทำงานเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายเดียวกัน มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ยอมรับความคิดเห็น ช่วยเหลือกันและกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผลสำเร็จของกลุ่มคือผลสำเร็จของแต่ละคน

2.2 ลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือ

จอห์นสัน และ จอห์นสัน (ขวัญหทัย สมัครคุณ. 2541 : 31-33 ; อ้างอิงจาก Johnson and Johnson. 1991. Learning Together and Alone. P.55-59) กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ มีดังนี้

1. ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก ลักษณะสำคัญนี้มาจากหลักการที่ว่า ทุกคนทำเพื่อเป้าหมายเดียวกันของกลุ่มและผลงานของแต่ละคนก็เป็นผลงานของกลุ่ม ในการเรียนแบบร่วมมือสมาชิกกลุ่มต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน กลุ่มจะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นกับทุกคน ถ้ากลุ่มประสบผลสำเร็จทุกคนย่อมประสบผลสำเร็จด้วย ถ้ากลุ่มล้มเหลวทุกคนก็ถือว่าล้มเหลวด้วย ทุกคนในกลุ่มจะต้องเรียนรู้บทเรียนที่ได้รับและต้องแน่ใจว่าสมาชิกทุกคนสามารถเรียนรู้บทเรียนนั้น การที่จะแน่ใจว่าเพื่อนสมาชิกจะเรียนรู้บทเรียน ทุกคนต้องช่วยเหลือกัน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีลักษณะความสัมพันธ์แบบพึ่งพาอาศัยกัน สมาชิกแต่ละคนต้องยอมรับว่าผลงานของคนอื่นมีความสำคัญต่อตนเองและต่อกลุ่ม และผลงานของตนเองก็มีความสำคัญต่อคนอื่นและต่อกลุ่มด้วย

2. การปฏิสัมพันธ์โดยตรงของสมาชิก ลักษณะสำคัญนี้มาจากหลักการที่ว่า ผลงานที่ตีมาจากการใช้ความสามารถ การสร้างสรรค์ของบุคคลหลายคน เพราะลำพังบุคคลเพียงคนเดียวไม่สามารถทำงานทุกอย่างสำเร็จ ต้องอาศัยการช่วยเหลือจากบุคคลอื่น ทำงานร่วมกับผู้อื่น ในการเรียนแบบร่วมมือต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนช่วยเหลือกัน มีการติดต่อปฏิสัมพันธ์กันโดยตรง มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด การอธิบายให้เพื่อนได้เกิดการเรียนรู้ การรับฟังเหตุผลของสมาชิกภายในกลุ่ม ปฏิสัมพันธ์โดยตรงของนักเรียนจะก่อให้เกิดผลดังนี้

- 2.1 ทำให้เกิดกระบวนการคิด ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจในการหาคำตอบ การอธิบายการแก้ปัญหา การอภิปรายถึงธรรมชาติของมโนทัศน์ของสิ่งที่เรียน การให้ความรู้แก่เพื่อนเป็นการพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียน

- 2.2 เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับอิทธิพลทางสังคมที่หลากหลายยิ่งขึ้นมีการช่วยเหลือสนับสนุนกัน ทำให้นักเรียนรู้เหตุผลของกันและกัน ได้รูปแบบการทำงานทางสังคมร่วมกัน

- 2.3 การตอบสนองทางวาจาและท่าทางของเพื่อนสมาชิกทำให้ได้รู้ถึงการทำงานของตนซึ่งเป็นการได้รับข้อมูลย้อนกลับที่สำคัญ

- 2.4 การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีจะช่วยส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนซึ่งกันและกัน เพราะนักเรียนคอยให้กำลังใจกันและกันในการทำงาน

- 2.5 ทำให้นักเรียนได้รู้จักเพื่อนสมาชิกได้ดียิ่งขึ้น

ในการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์โดยตรงของสมาชิกให้ได้ผล ขนาดของกลุ่มต้องไม่ใหญ่มาก (2 – 6 คน) เพื่อให้สมาชิกทุกคนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น รับฟัง ติดต่อสื่อสารกันอย่างทั่วถึง

3. การรับผิดชอบและการตอบสนองรายบุคคล ลักษณะสำคัญนี้มาจากหลักการที่ว่า สิ่งที่นักเรียนทำร่วมกันเป็นกลุ่มจะทำให้ให้นักเรียนสามารถทำได้ด้วยตนเองในวันข้างหน้า นักเรียนต้องรับผิดชอบต่อผลการเรียนและของเพื่อนสมาชิก ทุกคนในกลุ่มจะรู้ว่าใครต้องการความช่วยเหลือ ส่งเสริมสนับสนุนในเรื่องใด มีการกระตุ้นกันและกันให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์ การตรวจสอบเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนได้เกิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลทำได้ดังนี้

- 3.1 ประเมินผลงานของสมาชิกแต่ละคนซึ่งรวมเป็นผลงานกลุ่ม
- 3.2 ให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งของกลุ่มและรายบุคคล
- 3.3 ให้สมาชิกทุกคนรายงานหรือมีโอกาสแสดงความคิดเห็นโดยทั่วถึง
- 3.4 มีการตรวจสอบผลการเรียนเป็นรายบุคคลหลังจบบทเรียน

ในการตรวจสอบความรับผิดชอบรายบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ เพราะถ้าครูไม่ตรวจสอบความสามารถเป็นรายบุคคลแล้ว อาจทำให้นักเรียนบางคนไม่เกิดการเรียนรู้ ผลงานที่ออกมาเป็นผลงานของสมาชิกคนอื่นในกลุ่ม

4. ทักษะทางมนุษยสัมพันธ์และทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ลักษณะสำคัญนี้มาจากหลักการที่ว่า การทำงานร่วมกันจะเสริมสร้างความสามารถได้ดีกว่าการทำงานคนเดียว คนเราไม่เกิดมาเพื่อเรียนรู้โดยทันทีทันใดที่จะปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ทักษะทางมนุษยสัมพันธ์และการทำงานเป็นกลุ่มไม่ได้เกิดขึ้นง่ายๆ ตามที่ต้องการ บุคคลต้องเรียนรู้ ต้องได้รับการสอนทักษะทางสังคมเพื่อให้เกิดคุณภาพสูงในการทำงานร่วมกัน การทำให้เกิดทักษะทางมนุษยสัมพันธ์และการทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนควรต้องปฏิบัติดังนี้

- 4.1 เรียนรู้ข้อเท็จจริง ลักษณะนิสัยของแต่ละบุคคล
- 4.2 มีการสื่อสารกันอย่างถูกต้องและเปิดเผย
- 4.3 ยอมรับและสนับสนุนซึ่งกันและกัน
- 4.4 แก้ปัญหาข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้น

ทักษะทางมนุษยสัมพันธ์และทักษะการทำงานเป็นกลุ่มจะทำให้การทำงานร่วมกันได้ผลดี ลดความกดดันและความตึงเครียดในการทำงาน ทำให้สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ การให้นักเรียนที่ขาดทักษะทำงานกลุ่มทำงานร่วมกันจะทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จ

5. กระบวนการกลุ่ม กระบวนการกลุ่มเกิดขึ้นเมื่อสมาชิกกลุ่มอภิปรายถึงการทำอะไรจะทำการงานบรรลุเป้าหมาย โดยจุดมุ่งหมายของกระบวนการกลุ่มคือ การเน้นกระบวนการ หน้าที่ บทบาทที่ชัดเจนของสมาชิกที่จะทำให้การทำงานนั้นได้ผลดีตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ กลุ่มต้องอธิบายการกระทำของสมาชิกเพื่อให้สมาชิกได้ทราบว่ามีสิ่งใดที่เป็นประโยชน์ต่อความสำเร็จในการทำงานของกลุ่ม และตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมใดควรดำเนินต่อไป พฤติกรรมใดควรต้องเปลี่ยนแปลง กระบวนการกลุ่มมีความสำคัญต่อการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

- 5.1 ทำให้นักเรียนเรียนรู้กระบวนการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในการทำงานร่วมกัน
- 5.2 ทำให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะการทำงานแบบร่วมมือ
- 5.3 ช่วยให้นักเรียนได้รับข้อมูลย้อนกลับจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของตน
- 5.4 ช่วยให้แน่ใจว่านักเรียนได้ใช้กระบวนการคิด
- 5.5 นำไปสู่หนทางแห่งความสำเร็จของกลุ่ม และเสริมแรงพฤติกรรมที่ดีของสมาชิก

สรุปได้ว่า ลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือคือ การเรียนที่ให้นักเรียนซึ่งมีความแตกต่างกัน เช่น เพศ ระดับความสามารถทางการเรียน เชื้อชาติ เป็นต้น ทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ร่วมกัน มีเป้าหมายร่วมกันในการทำงานกลุ่ม มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม มีการช่วยเหลือกันและกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีความรับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่ม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทุกคนประสบความสำเร็จได้เท่าเทียมกัน และนำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่ม

2.3 รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ

นักการศึกษาหลายท่านคิดค้นวิธีการเรียนแบบร่วมมือขึ้นมาหลายแบบ ซึ่งต่างใช้หลักการเรียนแบบร่วมมือเหมือนกัน คือ การจัดนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 2-6 คน โดยสมาชิกทุกคนช่วยเหลือกัน มีการฝึกฝนการทำงานกลุ่ม กระบวนการกลุ่ม และการประเมินผลเป็นรายบุคคล ในแต่ละรูปแบบครูสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับระดับชั้นเรียนและเนื้อหา ปัจจุบันรูปแบบที่นิยมใช้กันโดยทั่วไปมี 8 รูปแบบ (สนอง อินละคร. 2544 : 116-127) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การแข่งขันระหว่างกลุ่มด้วยเกม (Teams Games Tournament : TGT) เป็นการนำประโยชน์ของการแข่งขันเข้ามาช่วยในลักษณะของการแข่งขันเป็นกลุ่ม ภารกิจของกลุ่ม คือ ภายหลังจากที่ครูสอนบทเรียนแล้ว กลุ่มจะต้องเตรียมสมาชิกในกลุ่มให้พร้อมในการตอบคำถาม ในการแข่งขันครูจะจัดให้นักเรียนที่มีผลการเรียนในระดับเดียวกันแข่งขันกันตอบคำถาม คะแนนที่สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนทำได้จะนำมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม เมื่อเสร็จสิ้นการแข่งขันทุกครั้ง ครูออกประกาศชมเชยและอาจมีรางวัลสำหรับผู้ที่ทำคะแนนสูงสุดและกลุ่มที่ทำคะแนนได้มากที่สุด

2. การแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ (Student Teams-Achievement Devisions : STAD) เป็นการแบ่งกลุ่มของสมาชิกที่มีความสามารถหลากหลาย ภารกิจของกลุ่ม คือ หลังจากครูนำเสนอเนื้อหาแล้วให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม มีการช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกให้เกิดการเรียนรู้จนกว่าจะแน่ใจว่ามีความเข้าใจเนื้อหาตรงกัน นักเรียนจะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคลโดยไม่มีการช่วยเหลือกัน คะแนนจากการทดสอบของนักเรียนแต่ละคนจะถูกนำไปเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยเดิมของนักเรียน(คะแนนฐาน)เป็นคะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน คะแนนที่ได้จะนำไปคิดรวมกับคะแนนของเพื่อนในกลุ่ม STAD ของตนเป็นคะแนนรวมของกลุ่ม

3. การต่อบทเรียน (Jigsaw) นักเรียนทุกกลุ่มจะได้รับมอบหมายให้ทำกิจกรรมเช่นเดียวกัน ครูจะแบ่งเนื้อหาของเรื่องที่เรียนออกเป็นหัวข้อย่อยเท่ากับจำนวนสมาชิกแต่ละกลุ่ม และมอบหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มค้นคว้าคั่นหัวข้อ สมาชิกต่างกลุ่มที่ได้รับมอบหมายให้ค้นคว้าหัวข้อเดียวกันก็จะศึกษาบทเรียนหัวข้อนั้นร่วมกัน จากนั้นแต่ละคนจะกลับเข้ากลุ่มของตนเพื่ออธิบายหัวข้อที่ตนศึกษาให้เพื่อนร่วมกลุ่มฟังเพื่อให้ทั้งกลุ่มได้รู้เนื้อหาครบทุกข้อ จากนั้นครูให้นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบที่ถามเกี่ยวกับบทเรียนทั้งหมด จึงเป็นลักษณะของการเรียนที่การทำการกิจกรรมขึ้นต่อกันสูง ต้องอาศัยการร่วมมือในการช่วยกันค้นคว้าแต่ละหัวข้อและนำสิ่งที่ค้นได้มารวมกันจึงจะได้เนื้อหาครบ

4. การเรียนร่วมกัน (Learning Together : LT) สมาชิกกลุ่มประมาณ 4-6 คน ประกอบด้วยคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2-4 คน และอ่อน 1 คน ครูนำเสนอเนื้อหาหรือให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาจากใบความรู้ เอกสารประกอบการสอนอื่นๆ แล้วให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานหรือกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายโดยมีการแบ่งบทบาทหน้าที่กัน เช่น คนที่ 1 อ่านโจทย์ คนที่ 2-3-4 คิดหาคำตอบ คนที่ 5 จัดบันทึกคำตอบ คนที่ 6 ตรวจสอบการบันทึกคำตอบโดยในการทำการกิจกรรมแต่ละครั้งจะต้องมีการเปลี่ยนบทบาทหน้าที่กันทำงานไปเรื่อยๆ

5. การเรียนตามความสามารถ (Teams Assisted Individualization : TAI) นักเรียนแบ่งกลุ่มเช่นเดียวกับกลุ่ม LT ครูนำเสนอเนื้อหาหรือให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาจากใบความรู้หรือเอกสารประกอบการสอนอื่นๆ จากนั้นครูทำการทดสอบเพื่อวัดผลการเรียนรู้ แล้วจับคู่ให้นักเรียนภายในกลุ่มที่ทำคะแนนจากการทดสอบได้ต่ำกว่าร้อยละ 75 เพื่อเรียนซ่อม และจับคู่ให้นักเรียนที่ได้คะแนนสูงกว่าร้อยละ 75 เพื่อเรียนเสริม ดำเนินการทดสอบอีกครั้งเป็นรายบุคคลแล้วรวมคะแนนหรือเฉลี่ยคะแนนเป็นคะแนนของกลุ่มหรือของนักเรียนแต่ละคน

6. การตรวจสอบเป็นกลุ่ม (Group Investigation : GI) รูปแบบนี้จะมีสมาชิกกลุ่มละประมาณ 4-6 คน ให้นักเรียนได้ร่วมมือกันในการค้นคว้า อภิปราย เมื่อได้หัวข้อที่จะศึกษาแล้ว สมาชิกแต่ละคนจะเลือกหัวข้อย่อยเพื่อไปศึกษาค้นคว้าแล้วนำข้อมูลกลับมารายงานต่อสมาชิกในกลุ่มเพื่อร่วมกันอภิปรายให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน จากนั้นเสนอผลงานของกลุ่มให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง

7. การร่วมมือในการอ่านและการเขียน (Cooperative Integrated Reading and Composition : CIRC) เป็นโปรแกรมการเรียนเพื่อความเข้าใจที่ใช้สำหรับการสอนอ่านและเขียน ครูจัดนักเรียนเป็นกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนจับคู่กัน นักเรียนจะทำงานร่วมกัน จับคู่ทำงานในกิจกรรมต่างๆ อ่านให้เพื่อนฟัง ทำนายเรื่องที่อ่านว่าจะจบลงอย่างไร เล่าเรื่องย่อให้เพื่อนฟัง เป็นต้น ในการทำงานกลุ่มนักเรียนจะต้องทำให้สมาชิกในกลุ่มเกิดทักษะ มีความเข้าใจและรู้ถึงใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน การเรียนแบบ CIRC จะเริ่มจาก ครูสอนบทเรียน นักเรียนทำงานกลุ่ม กลุ่มประเมินความพร้อม และการทดสอบ นักเรียนจะไม่ได้รับการทดสอบจนกว่าเพื่อนสมาชิกในกลุ่มจะตัดสินใจว่าทุกคนเข้าใจและพร้อมที่จะทดสอบแล้ว

8. มุมสนทนา (Corners) เป็นการเรียนโดยให้นักเรียนศึกษาค้นคว้าและทำกิจกรรมประจำฐานความรู้ที่จัดไว้ อาจจัดเป็นโต๊ะหรือมุมห้อง โดยครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ กลุ่มละ 4-6 คน ให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาใหม่และทำกิจกรรมตามฐานความรู้ที่จัดไว้ และมีการหมุนเวียนฐานความรู้เพื่อศึกษาเป็นเรื่องๆ สลับหมุนเวียนไปจนครบฐานความรู้ จากนั้นครูดำเนินการทดสอบหรือตอบปัญหาเพื่อนำคะแนนมาเฉลี่ยเป็นคะแนนกลุ่ม มีการประกาศรางวัลสำหรับกลุ่มที่ได้คะแนนเฉลี่ยสูงสุด

จากที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ จึงเป็นการเรียนที่ครูจัดนักเรียนเป็นกลุ่มประมาณ 2-6 คน มีการร่วมกันทำงานและช่วยเหลือกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจบทเรียน ซึ่งในแต่ละรูปแบบครูผู้สอนสามารถเลือกและปรับใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาของรายวิชาและระดับความสามารถของนักเรียน เนื่องจากไม่มีรูปแบบการเรียนใดจะสามารถใช้กับบทเรียนได้ทุกลักษณะ ในการเรียนการสอนเนื้อหาบทหนึ่งๆ ครูอาจต้องใช้รูปแบบมากกว่าหนึ่งรูปแบบ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุด

2.4 ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ

จอห์นสัน และจอห์นสัน (สุรศักดิ์ หลาบมาลา. 2531 : 5 ; อ้างอิงจาก D.W. Johnson and R.T. Johnson. 1981. Journal of Education Psychology. 73 : 45-50) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือก่อให้เกิดผลดังนี้

1. เด็กเก่งที่เข้าใจคำสอนของครูได้ดี จะเปลี่ยนคำสอนของครูเป็นภาษาพูดของเด็กแล้วอธิบายให้เพื่อนฟังได้ ทำให้เพื่อนเข้าใจได้ดี
2. เด็กที่ทำหน้าที่อธิบายให้เพื่อนฟัง จะเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ครูทุกคนทราบข้อดีคือ ยิ่งสอนยิ่งเข้าใจบทเรียนที่ตนเองสอนได้ดียิ่งขึ้น

3. การสอนเพื่อนเป็นการสอนแบบตัวต่อตัว ทำให้เด็กได้รับการเอาใจใส่และมีความสนใจมากยิ่งขึ้น

4. เด็กทุกคนต่างก็พยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพราะครูก็คะแนนเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม

5. เด็กทุกคนเข้าใจดีว่า คะแนนของตนมีส่วนช่วยเพิ่มหรือลดค่าเฉลี่ยของกลุ่ม ดังนั้นทุกคนต้องพยายามเต็มที่ จะคอยอาศัยเพื่อนอย่างเดียวยังไม่ได้

6. เด็กทุกคนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคม มีเพื่อนร่วมกลุ่ม และเป็นการเรียนรู้วิธีการทำงานเป็นกลุ่ม หรือทำงานเป็นทีม ซึ่งจะเป็นประโยชน์เมื่อเข้าสู่ระบบการทำงานอันแท้จริง

7. เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้กระบวนการกลุ่ม เพราะการปฏิบัติงานร่วมกันนั้น ก็ต้องมีการ ทบทวนกระบวนการทำงานของกลุ่ม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติหรือคะแนนของกลุ่มให้ดีขึ้น

8. เด็กเก่งจะมีบทบาททางสังคมในชั้นมากขึ้น เพราะเขาจะรู้สึกว่าได้เรียนหรือท่องหนังสือเฉพาะตนเท่านั้น เขายังมีหน้าที่ต่อสังคมด้วย

9. ในการตอบคำถามในห้องเรียน ถ้าหากตอบผิดเพื่อนจะหัวเราะ เมื่อทำงานเป็นกลุ่มเด็กจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ถ้าหากตอบผิดก็ถือว่าผิดทั้งกลุ่ม คนอื่นๆ อาจจะช่วยเหลือได้บ้าง เด็กในกลุ่มมีความผูกพันกันมากขึ้น

นอกจากนี้ ซูศรี สนิทประชากร (2534 : 46-47) กล่าวเพิ่มเติมถึงประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น และความรู้แน่นมีความคงทนถาวร
2. รู้จักการใช้เหตุผล มีความเข้าใจในเรื่องนั้นอย่างลึกซึ้ง และมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น
3. เกิดแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกที่จะเรียนรู้มากขึ้น
4. สนใจการทำงานและลดความไม่เป็นระเบียบวินัยของชั้นเรียนลงได้มากเพราะทุกคนต่างทำงานร่วมกัน

5. ได้รับความความคิด มีความสามารถมากขึ้น โดยการฟังคำแนะนำจากเพื่อน

6. เกิดการยอมรับในความแตกต่างระหว่างเพื่อนในด้านต่างๆ เช่น ลักษณะนิสัย เพศ ความสามารถ ระดับสังคม และลักษณะอื่นๆ เป็นต้น

7. ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ในการทำงานกลุ่ม

8. มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนและต่อครูผู้สอน

9. มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมชั้นและโรงเรียน

ปลาสน กงตาล (2535 : 21) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นการให้ผู้เรียนรู้จักคุณค่าของตนเองมากขึ้นทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มซึ่งแต่ละคนจะมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของกลุ่ม และเมื่อประสบความสำเร็จในการทำงาน ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาต่างๆ ทำให้เพิ่มความสนใจในการทำกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งเป็นผลทำให้ผู้เรียนรู้จักคุณค่าของตนเองในชั้นเรียน สำหรับประสิทธิภาพของการสอนนั้นจะเห็นได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือจะก่อให้เกิดบรรยากาศที่ทำให้ผู้เรียนได้สนทนา เป็นการช่วยให้ตัวผู้เรียนและเพื่อนเข้าใจปัญหาชัดเจนยิ่งขึ้น แม้ว่าจะไม่สามารถหาคำตอบได้แต่ระดับการติดตามปัญหาจะมีสูงกว่าที่ครูเป็นผู้กำหนดให้ผู้เรียนฝ่ายเดียว และการที่ผู้เรียนสามารถอธิบายให้เพื่อนฟังได้ก็จะเป็นการยกระดับความเข้าใจให้สูงขึ้นถึงระดับการถ่ายทอดความคิด การเรียบเรียงถ้อยคำอธิบายจะปรับความเข้าใจให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ปิยวรรณ ศิริรัตน์ (2543 : 91) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือส่งผลให้บรรยากาศในการเรียนไม่เคร่งเครียด เพราะเน้นการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทำให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นใจในการเรียนและมีความรู้สึกมั่นใจว่า ตนจะได้รับการช่วยเหลือจากเพื่อนในกลุ่มด้านการเรียน ช่วยให้เข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้นทำให้มีกำลังใจสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จลงได้

ผู้วิจัยเชื่อว่า การเรียนแบบร่วมมือจะก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้ คือ นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางสังคม เกิดการเรียนรู้จากการช่วยเหลือกันและกัน เห็นคุณค่าของตนเองและเพื่อนในกลุ่ม ได้ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่ม เมื่อกลุ่มประสบผลสำเร็จทำให้เกิดความมั่นใจและความกระตือรือร้นที่จะทำกิจกรรมอื่นๆ ต่อไป

2.5 วิธีการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดการร่วมมือ

พรรณราย ทริพย์ประกา (2529 : 68) เสนอเทคนิคสำคัญในการจัดการเรียนการสอนอ่านเพื่อให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างทั่วถึง นั่นคือ การอภิปราย (Discussing) เป็นวิธีการฝึกให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ความเข้าใจจากการได้ร่วมอภิปรายกับสมาชิกในกลุ่ม วิธีการนี้ผู้เรียนสามารถสรุปมโนทัศน์หรือได้แนวคิดจากการอภิปรายร่วมกันเมื่อการอภิปรายสิ้นสุดลง

การจัดกิจกรรมการอภิปรายที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการศึกษาทดลองครั้งนี้ คือ การจัดการอภิปรายแบบกลุ่มย่อย ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยการแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 4 – 8 คน ให้ผู้เรียนในกลุ่มมีโอกาสสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูล ความคิดเห็น ประสพการณ์ในประเด็นหรือปัญหาที่กำหนด และสรุปผลการอภิปรายออกมาเป็นข้อสรุปของกลุ่มพร้อมทั้งสร้างสรรค์ผลงานออกมารวมกัน

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ (2545 : 33-36) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนแบบอภิปรายกลุ่มย่อยแบ่งเป็น 6 ขั้นตอน คือ

1. จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย
  - 1.1 ผู้สอนจัดผู้เรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละประมาณ 4 – 8 คน อาจใช้วิธีการแบ่งกลุ่มได้หลายวิธี เช่น แบ่งตามเพศ วัย ความสนใจ ความสามารถ การจับสลาก เป็นต้น
  - 1.2 จัดผู้เรียนหนึ่งเป็นกลุ่มให้อยู่ในลักษณะที่ทุกคนมองเห็นและรับฟังกันได้ดี หากมีหลายกลุ่มให้จัดกลุ่มให้ห่างกันพอสมควรเพื่อป้องกันไม่ให้เสียงอภิปรายรบกวนกลุ่มอื่น
2. ขึ้นกำหนดประเด็นการอภิปราย
  - 2.1 ประเด็นการอภิปรายต้องมีวัตถุประสงค์การอภิปรายที่ชัดเจน ซึ่งประเด็นการอภิปรายอาจมาจากผู้สอนหรือผู้เรียนก็ได้ และในการอภิปรายแต่ละครั้งไม่ควรมีประเด็นมากเกินไปเพราะอาจทำให้อภิปรายแต่ละประเด็นไม่เต็มที่
3. ขึ้นอภิปราย
  - 3.1 กำหนดบทบาทหน้าที่แก่สมาชิกในกลุ่ม เช่น ประธานกลุ่ม ผู้จัดบันทึกการประชุม ผู้นำการอภิปราย เป็นต้น
  - 3.2 ดำเนินการอภิปรายโดยมีประธานกลุ่มเป็นผู้นำการอภิปรายให้อยู่ในกรอบของประเด็นการอภิปราย ให้สมาชิกในกลุ่มมีโอกาสแสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึง ผู้สอนเป็นผู้ดูแลช่วยเหลือให้การอภิปรายดำเนินไปอย่างเรียบร้อย
4. ขึ้นสรุปผลการอภิปราย
  - 4.1 สรุปผลการอภิปรายเพื่อให้ได้คำตอบตามประเด็น

4.2 แต่ละกลุ่มนำเสนอผลการอภิปรายกลุ่มหน้าชั้นเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันหรืออาจดำเนินการในรูปแบบอื่น เช่น นำเสนอการออกแบบผลงานร่วมกัน เป็นต้น

5. ชั้นสรุปบทเรียน ผู้สอนต้องเชื่อมโยงข้อสรุปการอภิปรายของกลุ่มเข้ากับบทเรียนหรือผู้สอนและผู้เรียนอาจร่วมกันสรุปบทเรียน

6. ชั้นประเมินผลการเรียน ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลการเรียนรู้

การใช้กิจกรรมการอภิปรายกลุ่มย่อยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการเรียน เพื่อฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นรวมทั้งการเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม และฝึกการค้นคว้าความรู้ข้อมูลเพื่อนำมาเสนอแก่กลุ่มของตน ซึ่งจะเห็นได้ว่าลักษณะของกิจกรรมการอภิปรายนั้นสอดคล้องกับวิธีการจัดการเรียนแบบร่วมมือเป็นอย่างดี

นอกจากวิธีการอภิปรายแล้ว การตอบคำถาม (Answering questions) ก็เป็นอีกวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการตอบคำถามเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน ทั้งจากคำถามก่อนอ่าน คำถามระหว่างอ่านและคำถามหลังการอ่าน ในการศึกษาทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้คำถามก่อนอ่านเพื่อกระตุ้นประสบการณ์เดิมของนักเรียน คำถามระหว่างอ่านเพื่อช่วยให้นักเรียนทำนายเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ และใช้คำถามหลังการอ่านเพื่อวัดว่านักเรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านมากน้อยเพียงใด โดยมีรูปแบบคำถามตามแนวการสอนอ่านของ วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2541 : 210) ดังนี้

คำถามแบบตอบรับหรือปฏิเสธ

1. Yes / No questions คือ คำถามที่ผู้ตอบจะต้องตอบรับหรือปฏิเสธ เช่น
Is McDonald a kind of Mexican food ?
(No, it isn't)
2. Alternative question คือ คำถามที่ให้เลือกคำตอบอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น
Is McDonald a kind of Mexican or American food?
(It's an American food.)
3. คำถามที่ขึ้นต้นด้วย Wh (What, when, where, why, how) เช่น
Where can you buy a hamburger ?
(At a fast food restaurant.)
4. Closed-ended questions คือ คำถามที่มีคำตอบอยู่ในวงจำกัด เช่น
Where can you buy McDonald's hamburger in MBK ?
(At ground floor)
5. Open-ended questions คือ คำถามที่ไม่จำกัดคำตอบ ผู้ตอบสามารถตอบตามความคิดเห็นของตน เช่น
Do you like hamburger ? Why ?
(No, I don't. It's not nutritious.)
6. True-False questions คือ คำถามแบบถูก-ผิด เช่น
Which statement is true or false?
(T) Big Mac is a kind of hamburger.
7. Multiple choice question คือ คำถามแบบเลือกตอบ เช่น
McDonald's is a ..... ?

- a) kind of Mexican food
- b) Mexican company
- c) restaurant company
- d) kind of hamburger

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษ ครูจึงมักใช้คำถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนคิด และใช้คำถามเป็นเครื่องมือในการจัดกระบวนการความคิด หากนักเรียนเข้าใจหรือตีความเรื่องที่อ่านผิดครูก็จะสามารถรู้ได้จากคำตอบของเขา ดังนั้นครูควรศึกษาวิธีการตั้งคำถามหรือการใช้คำถามในกระบวนการจัดการเรียนการสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพ เช่น นักเรียนจะต้องสามารถตอบคำถามจากเนื้อหาโดยตรงได้อย่างดีเสียก่อนที่จะหาคำตอบโดยการใช้ความคิด การค้นหา และประสบการณ์เดิมมาอ้างอิง หากเป็นชั้นเรียนที่เรียนอ่อน ควรใช้คำถามระดับง่ายที่นักเรียนสามารถหาคำตอบจากเนื้อหาได้ ต่อมาเมื่อเด็กนักเรียนเริ่มเก่งขึ้น คำถามก็อาจยากขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ใช้ความคิดเพื่อหาคำตอบ

2.6 พฤติกรรมการร่วมมือในการเรียน

จอห์นสัน และ จอห์นสัน (1991 : 150-165) เสนอว่า ในการเรียนแบบร่วมมือผู้เรียนต้องมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม (Cooperative skills) เพื่อมุ่งเน้นเป้าหมายของการร่วมมือกัน การรักษาสัมพันธภาพที่ดีของสมาชิกและความสำเร็จของกลุ่ม แบ่งพฤติกรรมเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านการติดต่อสื่อสาร (Communication skills) คือ การรับสารและการส่งสาร ผู้เรียนต้องสามารถส่งสารได้อย่างถูกต้องเพื่อแสดงความคิด ความเชื่อ ความเห็น ความรู้สึก ฯลฯ และสามารถรับสารได้อย่างแม่นยำ เพื่อให้เข้าใจความคิด ความเชื่อและความรู้สึกอื่นๆ ของผู้ส่งสารได้ ซึ่งพฤติกรรมในการติดต่อสื่อสารที่จำเป็น ได้แก่

- 1.1 การแสดงความคิดและความรู้สึกอย่างชัดเจน
- 1.2 ส่งสารครบถ้วน สมบูรณ์
- 1.3 พูตสื่อสารในเรื่องที่สอดคล้องกับผู้อื่น
- 1.4 สังเกตปฏิกิริยาของผู้รับสาร (ผลของการส่งสาร) และสนใจสารที่ผู้อื่นส่งมา
- 1.5 ทวนประโยคที่ได้ยินและความรู้สึกของผู้ส่งสาร
- 1.6 อธิบายสารที่ได้รับว่าตรงกับความรู้สึกของผู้ส่งสารหรือไม่
- 1.7 ส่งสารอย่างประนีประนอมจนกว่าความคิดเห็นจะตรงกัน

2. พฤติกรรมด้านการสร้างและรักษาบรรยากาศในการทำงานกลุ่ม (Building and maintaining a trust climate) พฤติกรรมด้านนี้เป็นสิ่งที่จำเป็นเพราะความเชื่อใจและไว้วางใจกันจะทำให้ผู้เรียนติดต่อสื่อสารกันอย่างเปิดเผย การทำให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมนี้ได้นั้น ผู้สอนควรกระตุ้นให้ผู้เรียน

2.1 ให้ข้อมูลข่าวสาร ความคิด ความเห็น ความรู้สึก และปฏิกิริยาอย่างเปิดเผยและเหมาะสมขณะทำงานกลุ่มหรืออภิปราย

- 2.2 แบ่งปันวัสดุอุปกรณ์ให้แก่ผู้อื่น
- 2.3 แสดงความตั้งใจ ยอมรับ สนับสนุนผู้อื่นขณะทำงานร่วมกัน
- 2.4 เปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดความร่วมมือ เช่น การเงยบ การก้าวร้าว การแสดงความรู้และความคิดเพียงผิวเผิน เป็นต้น

3. พฤติกรรมความเป็นผู้นำ (Leadership skills) ผู้นำจะเป็นผู้ที่นำเพื่อนสมาชิกในกลุ่มให้เกิดการร่วมมือร่วมใจในการทำงาน เป็นผู้กำหนดทิศทางการทำงาน การถาม การสรุป และการตัดสินใจ เพื่อให้งาน

ที่ได้รับมอบหมายสำเร็จตามวัตถุประสงค์ อีกทั้งช่วยดำรงรักษาความสัมพันธ์ที่ดีในกลุ่มสมาชิก สถานการณ์ที่ต่างกันย่อมต้องการผู้นำที่เหมาะสมต่างกัน ผู้นำในกลุ่มต้องใช้ประโยชน์จากความสามารถของเพื่อนสมาชิกให้เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มโดยกระตุ้นการมีส่วนร่วมของทุกคนในกลุ่ม ผ่อนคลายความตึงเครียด ประเมินและปรับปรุงการทำงานกลุ่ม เป็นมิตรและมีความสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในกลุ่ม

4. พฤติกรรมการใช้ประโยชน์จากข้อขัดแย้งให้สร้างสรรค์ (Utilizing creative controversy) ในการทำงานร่วมกันย่อมมีการแสดงความคิดเห็น แนวคิด การสรุปข้อมูลที่ไม่ตรงกันของสมาชิกในกลุ่ม ซึ่งสิ่งนี้เป็นประโยชน์ในการทำงานกลุ่มเพราะการเกิดความคิดที่ขัดแย้งกันจะทำให้ทั้งสองฝ่ายพยายามที่จะหาข้อสรุปความคิดเห็นหรือข้อตกลงที่ตรงกัน ผู้สอนสามารถใช้ข้อขัดแย้งนี้สอนให้ผู้เรียนวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ หาเหตุผล การใช้ประโยชน์จากข้อขัดแย้งนี้จะส่งผลสัมฤทธิ์ของบุคคล การใช้เหตุผลในระดับสูง ความคงทนของการเรียนรู้ และส่งเสริมความสัมพันธ์ในกลุ่ม พฤติกรรมที่จำเป็นมีดังนี้

4.1 ใช้ความขัดแย้งให้เป็นสถานการณ์แก้ปัญหา แบ่งความคิดเห็นของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน เพื่อให้มีข้อสรุปมากกว่ามีการแพ้-ชนะ

4.2 สนใจความคิดมากกว่าตัวบุคคล

4.3 ใช้คำพูดและการกระทำที่แตกต่างกันอย่างสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหา

4.4 ประสานความคิดที่แตกต่าง ประนีประนอมให้ทุกฝ่ายพึงพอใจ

อุทัย บุญประเสริฐ (2532 : 32-36) กล่าวถึงบทบาทและพฤติกรรมที่แสดงออกของสมาชิกที่เกิดขึ้นในการทำกิจกรรมกลุ่ม ดังนี้

1. บทบาทการทำงาน (Task oriented) พฤติกรรมที่สมาชิกแสดงออกในบทบาทการทำงานมีดังนี้

1.1 ริเริ่มการทำงาน

1.2 เสนอแนวคิดและวิธีการทำงานใหม่ๆ

1.3 พยายามหาทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่มีประสิทธิภาพ

1.4 แสวงหาข้อมูลเพื่อการทำงานของกลุ่ม

1.5 ให้ข้อมูลแก่สมาชิก

1.6 ให้คำชี้แจงและอธิบาย

1.7 ประสานความคิดและประสานกิจกรรมของกลุ่ม

1.8 ประเมินการทำงานของกลุ่ม

1.9 สรุปผลงานโดยอาสาเป็นผู้นำในการทดสอบความเห็นพ้องของกลุ่ม

2. บทบาทการสร้างความสัมพันธ์ภายในกลุ่ม (Relation oriented) พฤติกรรมที่แสดงออกในการสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มมีดังนี้

2.1 เป็นผู้คอยเสริมบรรยากาศในการทำงาน

2.2 กระตุ้น ช่วยเหลือ ให้กำลังใจแก่ผู้อื่น

2.3 ดูแลและส่งเสริมการแสดงออกที่เหมาะสมของสมาชิกในกลุ่ม เช่น การกระจายข้อมูล การจัดโอกาสให้สมาชิกมีบทบาทร่วมและเสนอความคิดเห็นอย่างทั่วถึง *

2.4 เป็นผู้ประสานและประนีประนอมความคิดเห็นในกลุ่ม

2.5 เป็นผู้ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด เช่น หาเรื่องขบขันหรือกิจกรรมผ่อนคลายอารมณ์มาสอดแทรกตามโอกาสที่เหมาะสม และอาจแสดงบทบาทเป็นผู้ตามเพื่อช่วยลดความขัดแย้งในกลุ่ม

3. บทบาทเพื่อตัวเอง (Personal oriented) บทบาทที่สมาชิกของกลุ่มแสดงออกเพื่อสนองความต้องการของตนเอง บุคคลมักจะเอาตนเองเป็นที่ตั้ง พฤติกรรมที่แสดงออกอาจปรากฏในรูปแบบต่อไปนี้

3.1 การแสดงอาการก้าวร้าว ซึ่งมักแสดงออกโดยการโจมตี ทับบถม เยาะเย้ย ถากถาง แสดงอาการไม่เห็นด้วยอย่างไร้มารยาท ขัดคอเพื่อนสมาชิกที่ตนไม่เห็นด้วย เป็นต้น

3.2 เป็นผู้ขัดขวาง ดื้อดึง เช่น ปิดหนทางผู้อื่น มักหาประเด็นขัดแย้งอยู่เสมอ นำประเด็นที่กลุ่มผ่านการปฏิเสธไปแล้วมาพิจารณาใหม่

3.3 เป็นผู้ครอบงำผู้ขาดทั้งทางวาจาท่าทางหรือพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือแสดงอำนาจ ครอบงำผู้อื่นในกระบวนการทำงานของกลุ่ม

3.4 เรียกร้องความสนใจหรือเรียกร้องความเห็นใจ

3.5 เป็นผู้ถอนตัว เช่น ไม่ให้ความสนใจ ไม่ให้ความร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงหรือเลี้ยงงาน

3.6 เป็นคนชอบสนุก ไม่เอาจริงเอาจังกับงาน ไม่รับผิดชอบ คอยชักใบให้เรือเสียเรื่อยๆ เป็นต้น

การแสดงออกของสมาชิกกลุ่มตามลักษณะต่างๆ ดังกล่าว ล้วนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติอย่างอัตโนมัติโดยไม่รู้ตัว แต่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อประสิทธิภาพการทำงานกลุ่ม จะเห็นว่าผู้ที่เน้นเรื่องการทำงานมักจะเป็น ผู้สร้างสรรค์ ขณะที่พวกเน้นตัวเองมีแนวโน้มเป็น ผู้ทำลาย พวกที่ชอบดำรงความสัมพันธ์มักจะเป็น คนนักรักของกลุ่ม ในเรื่องนี้ผู้สอนควรให้ความสนใจ ใส่ใจ สังเกตและแยกประเภทของแต่ละบุคคลให้ชัดเจนเพื่อจะได้กำหนดกลวิธีในการปฏิสัมพันธ์ต่อบุคคลเหล่านั้นให้เหมาะสม และพยายามไม่ให้พฤติกรรมที่เกิดขึ้นเป็นอุปสรรคต่อการทำงานหรือต่อพัฒนาการของกลุ่มนั้นๆ

สรุปได้ว่า พฤติกรรมการทำงานกลุ่มมีผลต่อประสิทธิภาพของงานที่ได้รับมอบหมายอย่างแน่นอน ผู้สอนควรทำความเข้าใจในเรื่องพฤติกรรมแสดงออกเพื่อจะได้กำหนดกลไกในการดำเนินงานที่เหมาะสม ทำให้กลุ่มก่อประโยชน์ได้โดยการสนับสนุนผู้นำกลุ่ม กำหนดทิศทาง การเรียนการสอนที่เหมาะสม ประสานความสัมพันธ์อันดีในกลุ่ม ใช้วิธีการแบบประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงานให้มากยิ่งขึ้น

3. ผลงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือในต่างประเทศ

จอห์นสัน, จอห์นสัน, จอห์นสัน และ แอสเดอร์สัน (Johnson, Johnson, Johnson, and Asderson :1976) ได้ศึกษาผลของการสอนแบบร่วมมือและการสอนแบบรายบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมการช่วยเหลือผู้อื่น ทักษะคิดต่อการเรียนรู้ และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับเกรด 5 จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นชาวผิวขาวและเป็นนักเรียนที่อยู่ในครอบครัวชนชั้นทำงาน (working-class) โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์วิชาการใช้ภาษา (Language arts) เพื่อแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เรียนการใช้ภาษาแบบร่วมมือและกลุ่มที่เรียนการใช้ภาษาแบบรายบุคคล โดยเรียนวันละ 45-60 นาที เป็นเวลา 17 วัน ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มการเรียนแบบร่วมมือนี้นักเรียนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น และเห็นประโยชน์ของผู้อื่นมากกว่า อีกทั้งมีทัศนคติในทางบวกต่อชั้นเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มการเรียนแบบรายบุคคล

สลาวิน (Slavin : 1980) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเรียนแบบร่วมมือ ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการเรียนแบบร่วมมือโดยจัดนักเรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ ช่วยพัฒนาและส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น ทั้งนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับสูง และนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ และความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติและความผูกพันในชั้นเรียนก็เป็นไปในทางที่ดี

สกอน, จอห์นสัน และ จอห์นสัน (Skon, Johnson and Johnson : 1981) ได้ทำการศึกษา ผลที่เกิดขึ้นของโครงสร้างเป้าหมาย แบบร่วมมือ แบบแข่งขัน และแบบรายบุคคลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ และการรับรู้ของเหตุผลทางปัญญาในระดับสูง (high-level cognitive reasoning strategies) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 1 จำนวน 86 คน โดยการสุ่มตัวอย่างจำแนกโดยใช้เพศ และความสามารถทางวิชาการ กำหนดเป็น 2 รูปแบบ คือ

1. แบบร่วมมือ ให้นักเรียนทำงานร่วมกันกับเพื่อนที่มีความสามารถเท่ากันหรือแตกต่างกัน
2. แบบแข่งขัน ให้นักเรียนแข่งขันกับเพื่อนที่มีความสามารถเท่ากันหรือแตกต่างกัน

ผลปรากฏว่า การมีปฏิสัมพันธ์แบบร่วมมือ เมื่อเปรียบเทียบกับการเรียนรายบุคคลและแบบแข่งขันแล้ว การเรียนแบบร่วมมือส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าการเรียนแบบรายบุคคล และส่งเสริมให้มีเหตุผลทางปัญญาในระดับสูงขึ้นมากกว่า นอกจากนี้ไม่พบข้อแตกต่างเกี่ยวกับการที่นักเรียนร่วมมือหรือแข่งขันกับเพื่อนที่มีความสามารถเท่ากันหรือสูงกว่า หรือต่ำกว่าแต่ประการใด

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือในประเทศ

วรนาถ เกื่อนคำ (2539) ได้ทำการศึกษาระียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) และการสอนตามคู่มือครู โดยทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนครขอนแก่น จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แผนการสอนตามรูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน แผนการสอนตามคู่มือครู และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสานสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชุมศรี เรช (2534) ได้ศึกษาผลการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการกลุ่มกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวนิษา จำนวน 30 คน โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในกลุ่มทดลองนั้น ครูสอนวิธีการอ่าน จากนั้นแต่ละกลุ่มร่วมกันอ่านเรื่อง ค้นคว้า แบ่งงานกันทำ ตรวจสอบคำตอบ ส่วนกลุ่มควบคุมหลังจากที่ครูสอนวิธีการอ่าน ให้ต่างคนต่างอ่านแล้วทำแบบฝึกหัด ผลการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้กระบวนการกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จิตติมา จรรยาธรรม (2538) ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบผลสัมฤทธิ์ผลที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน ในกลุ่มทดลอง นักเรียนได้รับการฝึกทักษะการอ่านด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ ส่วนนักเรียนในกลุ่มควบคุม ฝึกทักษะการอ่านด้วยวิธีการสอนของครูตามปกติ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ มีความสามารถในการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนในกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนตามปกติของครู

อามัตไญนี ดาโอะ (2541) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนส่วนใหญ่เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือในการที่จะช่วยพัฒนาทักษะการเรียนและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเอง

ปิยวรรณ ศิริรัตน์ (2543) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ CIRC มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู เนื่องจากนักเรียนได้ใช้ความรู้จากประสบการณ์เดิมทั้งด้านภาษาและความรู้ทั่วไปของแต่ละคนในกลุ่ม และยังพบว่าการจัดกิจกรรมแบบ CIRC ทำให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และส่งผลให้บรรยากาศในห้องเรียนไม่เคร่งเครียดเพราะเน้นการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ขจรศักดิ์ สุนลี (2545) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม มีกิจกรรมการทบทวนศัพท์เก่า แนะนำศัพท์ใหม่ นำเสนอเนื้อเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องใหม่ โดยให้นักเรียนปฏิบัติงานร่วมกันทำให้เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จึงพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงขึ้น นอกจากนี้การนำสื่อในชีวิตประจำวันที่น่าสนใจ เช่น รายการอาหาร โปรแกรมภาพยนตร์ ข่าวเครื่องบินตก และการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางทำให้พบว่านักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นอีกด้วย

จากผลการวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนแบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนรูปแบบหนึ่งที่ส่งผลดีต่อการสอนทักษะการอ่านทั้งในระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ในด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน และทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย
5. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Random Sampling) ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 ของโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี จำนวน 29 คน มีเหตุผลในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้วิจัยต้องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษและพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนทักษะการอ่านของนักเรียนในต่างจังหวัด คือโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี ซึ่งโรงเรียนดังกล่าวได้จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ มีการจัดนักเรียนความสามารถทางการเรียน อีกทั้งผู้บริหารและครูให้ความร่วมมือในการวิจัย ยินยอมให้ผู้วิจัยทำการศึกษาได้ตามความเหมาะสม

การจัดกลุ่มตัวอย่างดำเนินการโดยใช้วิธีการคัดเลือกจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น โดยนำคะแนนมาเรียงลำดับจัดเป็นนักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน หลังจากคัดเลือกนักเรียนตามเกณฑ์ข้างต้น ผู้วิจัยนำนักเรียนทุกระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษมาคละกัน และแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆละ 4 คน โดยแต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักเรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน และอ่อน 1 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีดังต่อไปนี้

1. เครื่องมือที่ใช้วัดผลของวิธีการเรียนแบบร่วมมือ คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติ คือ แผนการสอน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ

มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาวิธีสร้างและเขียนแบบทดสอบจากพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2531) และ อัจฉรา วงศ์โสธร

(2544)

2. วิเคราะห์หลักสูตร เนื้อหาและจุดประสงค์ของเนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เพื่อนำไปใช้ในการเขียนข้อสอบ

3. ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบ ให้มีความยากง่ายในระดับเดียวกับเนื้อหาที่ใช้สร้างแผนการสอน จากนั้นผู้วิจัยสร้างข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ ตามความสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

4. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ คือ อาจารย์กมลทิพย์ แก้วนกสิการณ์ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี อาจารย์วันเพ็ญ หลวงกัน อาจารย์ประจำวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจเนื้อหา โดยพิจารณาความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ (ดูภาคผนวก ค)

5. นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนและวิเคราะห์แบบทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น ระดับความยากง่ายและอำนาจจำแนก จากนั้นนำแบบทดสอบไปแก้ไข ปรับปรุง

6. นำแบบทดสอบที่ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่น ระดับความยากง่ายและอำนาจจำแนกแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการสอน

แบบสังเกตพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดของหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือว่า มีพฤติกรรมด้านใดบ้างที่สามารถสังเกตได้ ขณะมีการเรียนการสอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

2. สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนขึ้นโดยยึดหลักตามแบบสังเกตพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนของ คูวารรณ เล็กวิไล (2539) ที่ศึกษาจากเอกสารเรื่องการสังเกตพฤติกรรมและการสร้างแบบสังเกต ของ สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2536) (ดูภาคผนวก ค)

3. นำแบบสังเกตพฤติกรรมที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ คือ อาจารย์กมลทิพย์ แก้วนกสิการณ์ หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี อาจารย์วันเพ็ญ หลวงกัน อาจารย์ประจำวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจเนื้อหา โดยพิจารณาและอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจเนื้อหา และนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสังเกตพฤติกรรมที่ได้รับข้อเสนอแนะมาปรับปรุง แก้ไขให้สมบูรณ์แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

แผนการสอน

แผนการสอนที่จัดทำขึ้นเป็นแผนการสอนที่เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเน้นการดำเนินกิจกรรมภายในกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนได้ใช้ความสามารถของตนเองคอยช่วยเหลือกันและกันในการปฏิบัติกิจกรรมและศึกษาเรียนรู้ โดยมีครูผู้สอนคอยสังเกตและเป็นผู้ให้คำแนะนำ

ขั้นตอนในการทำแผนการสอน มีดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ

2. ศึกษาหนังสือเรียนและคู่มือแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง Expressions ; Meaningful English Communication ของวิชาภาษาอังกฤษหลัก 9-10 (อ 015- อ 016) ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามหลักสูตร ภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533)

3. เขียนแผนการสอนการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหาและแนวการจัดการเรียนการสอนตาม หนังสือเรียน Expression ; Meaningful English Communication และดัดแปลงเนื้อหาให้เหมาะสมตามแนว การเรียนทักษะการอ่านโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

4. นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ คือ อาจารย์กมลทิพย์ แก้วนกสิการณ์ หัวหน้า หมวดวิชาภาษาอังกฤษโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี อาจารย์วันเพ็ญ หลวงกัน อาจารย์ประจำ วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบเนื้อหา โดยพิจารณา และ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหาและให้ข้อเสนอแนะ

5. นำแผนการสอนไปแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะที่ได้รับและเสนอต่อคณะกรรมการควบคุม ปริณยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

6. นำแผนการสอนที่ผ่านการปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือน กรกฎาคม 2546 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังผู้อำนวยการ โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี เพื่อขออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการทดลองการสอนกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยเตรียมกลุ่มตัวอย่างด้วยการจัดชั่วโมงการปฐมนิเทศเพื่ออธิบายความรู้เกี่ยวกับกระบวนการ เรียนแบบร่วมมือและข้อตกลงต่างๆ ในชั้นเรียน

3. ทำการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 50 ข้อ แล้วนำคะแนนมาเรียงลำดับความสามารถเพื่อแบ่งกลุ่ม

4. ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการสอนที่สร้างขึ้นจำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมระยะเวลาสอนทั้งสิ้น 8 คาบ โดยอาจารย์วันเพ็ญ หลวงกัน อาจารย์ประจำหมวดวิชา ภาษาอังกฤษ โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี เป็นอาจารย์ผู้สอน

5. ผู้วิจัยและผู้ช่วยสังเกตพฤติกรรม คือ อาจารย์ณัฐพร พาใจธรรม นำแบบสังเกตพฤติกรรมการ ร่วมมือในการเรียนที่เตรียมไว้ มาบันทึกผลการสังเกต พฤติกรรมขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียน โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งเสร็จสิ้นการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน

6. หลังการเรียนการสอนทั้งหมดแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษา อังกฤษหลังการเรียนอีกครั้ง เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน

7. ตรวจสอบคำตอบเพื่อนำคะแนนที่ได้มาทำการวิเคราะห์หาค่าความแตกต่างและทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. วิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ โดยใช้สถิติ ดังนี้

1.1 ความยากง่ายของแบบทดสอบ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531:136)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P หมายถึง ค่าความยากของคำถามแต่ละข้อ

R หมายถึง จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ

N หมายถึง จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

1.2 ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531:137)

$$r = \frac{R_u - R_e}{N/2}$$

เมื่อ r หมายถึง ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ

R_u หมายถึง จำนวนผู้ที่ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มเก่ง

R_e หมายถึง จำนวนผู้ที่ตอบถูกในข้อนั้นในกลุ่มอ่อน

N หมายถึง จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

1.3 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ใช้สูตรการหาค่าความคงตัวภายใน K.R. 20 ของ คูเดอว์-ริชาร์ดสัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531:130)

สูตร K.R. 20

$$r_{11} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S_1^2} \right\}$$

เมื่อ n หมายถึง จำนวนข้อ

p หมายถึง สัดส่วนของคนทำถูกในแต่ละข้อ

q หมายถึง สัดส่วนของคนทำผิดในแต่ละข้อ (1-p)

S_1^2 หมายถึง ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

หาค่าความแปรปรวนโดยใช้สูตร

$$s^2 = \frac{n \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{n(n-1)}$$

เมื่อ s^2 เท่ากับ ค่าความแปรปรวน
 n เท่ากับ จำนวนนักเรียน
 x เท่ากับ คะแนนสอบของนักเรียน
 f เท่ากับ ความถี่ของข้อมูลแต่ละชั้น

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยโดยหาค่าความแตกต่างของผลคะแนนระหว่าง pre-test และ post-test คำนวณโดยใช้สูตร t – test แบบ Dependent group (ล้วน สายยศ. 2522 : 220)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ D เท่ากับ ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
 n เท่ากับ จำนวนคู่

2. วิเคราะห์ผลการสังเกตพฤติกรรม คำนวณโดยใช้สูตรร้อยละ (Percentage) ใช้ในการแสดงความถี่ของพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกมา ดังนี้

$$p = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ p เท่ากับ ร้อยละ
 f เท่ากับ ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 n เท่ากับ จำนวนความถี่ทั้งหมด

และ ค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) ดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ X เท่ากับ ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ เท่ากับ ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 n เท่ากับ จำนวนคะแนนในกลุ่ม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่องผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและพฤติกรรมทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษและสังเกตพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอน ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ความแตกต่างของผลคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างคะแนนสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ (แสดงไว้ในตาราง 1)

ตอนที่ 2 พฤติกรรมความร่วมมือในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ (แสดงไว้ในตาราง 2)

ตาราง 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ระหว่างคะแนนสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

	N	$\bar{X}$	S	$\sum D$	$\sum D^2$	t
Pre – test	29	20.10	5.67			
				208	2966	5.3237*
Post – test	29	27.28	8.73			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$$t (.05, df = 28) = 1.701$$

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างคะแนนสอบก่อนการเรียนและหลังการเรียน ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนการเรียนแบบร่วมมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 2 แสดงค่าร้อยละของพฤติกรรมความร่วมมือในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

พฤติกรรมที่สังเกต	ร้อยละ							
	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่
	1	2	3	4	5	6	7	8
1. พูดยุติแสดงความคิดเห็น	28.57	42.86	28.57	42.86	51.14	51.14	71.43	85.71
2. ให้ข้อมูล	42.86	51.14	71.43	71.43	71.43	85.71	85.71	100
3. ริเริ่มความคิดให้กลุ่ม	0	14.29	28.57	51.14	51.14	51.14	71.43	71.43
4. ปรึกษาหารือร่วมกัน	14.29	42.86	28.57	51.14	51.14	51.14	71.43	85.71
5. พุดให้กำลังใจผู้อื่น	0	0	14.29	42.86	42.86	51.14	51.14	51.14
6. พุดคัดค้านอย่างมีเหตุผล	0	0	0	28.57	42.86	42.86	51.14	51.14
7. ฟังความคิดเห็นผู้อื่น	28.57	42.86	28.57	42.86	51.14	51.14	71.43	85.71
8. ชักถามขณะฟัง	0	0	14.29	42.86	51.14	51.14	51.14	71.43
9. ตั้งใจฟัง	0	28.57	51.14	71.43	71.43	51.14	71.43	85.71
10. ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนแล้วเสร็จ	42.86	51.14	51.14	71.43	85.71	100	100	100
11. ร่วมตัดสินใจในการทำงาน	28.57	28.57	42.86	51.14	51.14	71.43	85.71	85.71
12. แสดงอาการยอมรับผลที่เกิดจากการทำงานของกลุ่ม	28.57	42.86	42.86	51.14	71.43	71.43	85.71	100
13. ช่วยเพื่อนทำงานเมื่องานตนเสร็จแล้ว	0	0	0	28.57	42.86	42.86	51.14	71.43
14. ช่วยแก้ปัญหาให้กลุ่ม	0	14.29	28.57	28.57	42.86	51.14	71.43	85.71
15. ประสานความคิดสมาชิกในกลุ่ม	0	14.29	28.57	28.57	42.86	42.86	51.14	51.14
16. กระตุ้นผู้อื่นให้ช่วยเหลืองานกลุ่ม	0	14.29	14.29	28.57	42.86	28.57	42.86	51.14
17. ช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงาน	0	28.57	42.86	42.86	28.57	42.86	51.14	71.43
18. สร้างผลงานกลุ่ม	0	0	0	28.57	42.86	42.86	42.86	51.14
19. ดิชมกลุ่มเพื่อประโยชน์ในการทำงาน	0	0	0	28.57	28.57	42.86	51.14	71.43
20. ไม่รบกวนผู้อื่นขณะทำงาน	51.14	71.43	71.43	51.14	85.71	71.43	71.43	85.71
21. แบ่งปันวัสดุอุปกรณ์	28.57	42.86	42.86	51.14	51.14	51.14	71.43	71.43
22. ประเมินการทำงานของกลุ่ม	0	0	0	0	0	14.29	28.57	42.86
23. พุดเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด	0	28.57	42.86	42.86	28.57	42.86	51.14	51.14
24. แสดงอาการไม่เห็นด้วย	71.43	51.14	42.86	42.86	28.57	14.29	14.29	0
25. เงียบ ไม่แสดงความคิดเห็น	71.43	51.14	71.43	51.14	42.86	42.86	28.57	14.29

ตาราง 2 (ต่อ)

พฤติกรรมที่สังเกต	ความถี่ของพฤติกรรม							
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6	ครั้งที่ 7	ครั้งที่ 8
26. แสดงความคิดเห็นโจมตีผู้อื่น	0	14.29	0	14.29	0	0	0	0
27. ไม่ให้ความร่วมมือ เลี่ยงงาน	85.71	71.43	51.14	42.86	28.57	14.29	0	0
28. เรียกร้องความสนใจ	0	0	0	14.29	14.29	0	14.29	0
29. แสดงอำนาจครอบงำผู้อื่นในกระบวนการกลุ่ม	51.14	14.29	42.86	28.57	28.57	0	14.29	0
30. ไม่เอาจริงเอาจังกับงาน พุดออกนอกประเด็น	85.71	71.43	51.14	51.14	42.86	71.43	14.29	0

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ นอกจากจะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ยังพัฒนาพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนอีกด้วย ผู้วิจัยได้สังเกตจำนวนครั้งของพฤติกรรมที่ปรากฏเป็นต้นว่าในครั้งที่ 1 ปรากฏพฤติกรรมการพูดแสดงความคิดเห็นอยู่ 2 กลุ่ม ในจำนวน 7 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 28.57 ในครั้งที่ 2 ปรากฏพฤติกรรมการพูดแสดงความคิดเห็น 3 กลุ่ม ในจำนวน 7 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 42.86 เป็นต้น ผู้วิจัยสังเกตพบว่าพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนที่นักเรียนแสดงออกในครั้งที่ 1-2 ที่ปรากฏการช่วยเหลือ แสดงความคิดเห็นปรึกษาหารือ การช่วยแก้ปัญหาให้กลุ่ม ประมาณร้อยละ 28.57 – 42.86 เท่านั้น บางพฤติกรรมไม่ปรากฏในระยะแรก เช่น พฤติกรรมการกระตุ้นผู้อื่นให้ช่วยเหลืองานกลุ่ม การประสานความคิดสมาชิกในกลุ่ม การประเมินการทำงานของกลุ่ม เป็นต้น เมื่อสังเกตพฤติกรรมในครั้งที่ 3-4 ปรากฏพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนมากขึ้น นักเรียนมีการแสดงความคิดเห็น ริเริ่มความคิดเห็น พุดคัดค้านอย่างมีเหตุผล ให้กำลังใจเพื่อนสมาชิก ร่วมตัดสินใจในการทำงานและช่วยกันทำงานที่ได้รับมอบหมายจนแล้วเสร็จ จนถึงในระยะการสังเกตครั้งสุดท้าย คือครั้งที่ 8 นักเรียนแทบทุกกลุ่มมีพฤติกรรมพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น คือ ร่วมมือกันทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยมีการปรึกษาหารือ ช่วยเหลือกันและกันตามวิธีการเรียนแบบร่วมมือจนทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทุกกลุ่ม แม้ว่าพฤติกรรมบางด้านจะปรากฏไม่ครบทุกกลุ่มแต่ปรากฏเพิ่มขึ้นทุกระยะ เช่น การสรุปผลงานกลุ่ม การติชมกลุ่มเพื่อประโยชน์ในการทำงาน การประสานความคิดสมาชิกกลุ่มและการกระตุ้นเพื่อนสมาชิกให้ช่วยเหลือกลุ่ม ซึ่งปรากฏพฤติกรรมเหล่านี้ประมาณ ร้อยละ 42.86 – 71.43

ส่วนพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดอุปสรรคในการทำงานกลุ่ม เช่น การแสดงความคิดเห็นโจมตีผู้อื่น ปรากฏเพียงร้อยละ 0 -14.29 การไม่แสดงความคิดเห็น เลี่ยงงาน ปรากฏร้อยละ 71.43 ในระยะแรก ต่อมานักเรียนปรับพฤติกรรมลดลงจนไม่ปรากฏอีก พฤติกรรมเรียกร้องความสนใจปรากฏเพียงร้อยละ 0 -14.29 พฤติกรรมการแสดงอำนาจครอบงำผู้อื่นในกระบวนการกลุ่ม ปรากฏมากถึงร้อยละ 51.14 ในระยะแรกเนื่องจากนักเรียนเก่งมักเป็นผู้อาสาทำกิจกรรมเองทั้งหมด แต่พฤติกรรมลดลงและไม่ปรากฏในการสังเกตครั้งที่ 8 เนื่องจากครูสร้างความเข้าใจในการเรียนแบบร่วมมือแก่นักเรียนเพิ่มมากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของวิธีการเรียนแบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและพฤติกรรมทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 29 คน ซึ่งคัดเลือกโดยใช้วิธีสุ่มแบบเจาะจง (Purposive random)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

2. แบบสังเกตพฤติกรรมกรร่วมมือในการเรียน ประกอบด้วยรายการพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้ขณะมีการเรียนการสอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ 30 รายการ เช่น แสดงความคิดเห็น ได้แย้งอย่างมีเหตุผล เรียกร้องความสนใจ ไม่ให้ความร่วมมือ เลี่ยงงาน เป็นต้น

3. แผนการสอน เป็นแผนการสอนที่เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เน้นการดำเนินกิจกรรมภายในกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนได้ใช้ความสามารถของตนเองคอยช่วยเหลือกันและกันในการปฏิบัติกิจกรรมและการศึกษาเรียนรู้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยเตรียมกลุ่มตัวอย่างด้วยการจัดชั่วโมงการปฐมนิเทศเพื่ออธิบายความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนแบบร่วมมือและข้อตกลงต่างๆ ในชั้นเรียน

2. ทำการทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 50 ข้อแล้วนำคะแนนมาเรียงลำดับความสามารถเพื่อแบ่งกลุ่ม

3. ดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างตามแผนการสอนที่สร้างขึ้นจำนวน 4 แผน แผนละ 2 คาบ คาบละ 50 นาที รวมระยะเวลาสอนทั้งสิ้น 8 คาบ โดยอาจารย์วันเพ็ญ หลวงกัน อาจารย์ประจำหมวด วิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี เป็นอาจารย์ผู้สอน และผู้วิจัยเป็นผู้บันทึกผล การสังเกตพฤติกรรม

4. หลังการเรียนการสอนทั้งหมดแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ภาษาอังกฤษหลังการเรียนอีกครั้ง เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน จากนั้นตรวจคำตอบเพื่อนำคะแนนที่ได้มา ทำการวิเคราะห์หาค่าความแตกต่างและทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยหาค่าความแตกต่าง ของผลคะแนนระหว่าง Pre – test และ Post – test คำนวณโดยใช้สูตร $t - test$ แบบ Dependent group (ลัวัน สายยศ. 2522 : 220)

2. วิเคราะห์ผลการสังเกตพฤติกรรมโดยใช้สูตรร้อยละ (Percentage) ในการแสดงความถี่ของ พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกมา

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทาง การอ่านภาษาอังกฤษก่อนการเรียนแบบร่วมมืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมต่างๆ ในด้านการร่วมมือในการเรียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ อยู่ในระดับดี พฤติกรรมที่ปรากฏมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ ส่วนพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดอุปสรรคในการ ทำงานกลุ่มก็ปรับลดลง โดยผลจากการสังเกตครั้งที่ 8 ซึ่งเป็นการสังเกตครั้งสุดท้าย ปรากฏพฤติกรรมในด้านการให้ความร่วมมือ เช่น พุดแสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 85.71) ให้ข้อมูล (ร้อยละ 100) ริเริ่มความคิดให้ กลุ่ม (ร้อยละ 71.43) พุดคัดค้านอย่างมีเหตุผล (ร้อยละ 51.14) ประสานความคิดสมาชิกกลุ่ม (ร้อยละ 51.14) ดิชมกลุ่มเพื่อประโยชน์ในการทำงาน (ร้อยละ 71.43) เป็นต้น ส่วนพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิด อุปสรรคในการทำงานกลุ่ม เช่น เงียบ ไม่แสดงความคิดเห็น (ร้อยละ 14.29) พฤติกรรมการแสดงอาการไม่ เห็นด้วย การแสดงอำนาจครอบงำผู้อื่นในกระบวนการกลุ่ม ไม่เอาจริงเอาจังกับงานหรือพุดออกนอก ประเด็น (ร้อยละ 0) (ดูตาราง 3)

อภิปรายผล

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ สูงกว่า ก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เรวัต กาวีตะ (2533) ที่พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยเทคนิคการต่อชิ้นส่วนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความ เข้าใจภาษาอังกฤษสูงขึ้น จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ผู้วิจัยคิดว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนมีความพึงพอใจในบรรยากาศการเรียนแบบร่วมมือ มีความสนใจ

การทำกิจกรรมกลุ่ม เนื่องจากนักเรียนได้ฟังพาดำซึ่งกันและกัน เมื่อครูให้อ่านบทอ่านและทำกิจกรรมร่วมกัน นักเรียนจะมีความมั่นใจที่จะอ่านเพราะเห็นว่าหากไม่เข้าใจเนื้อหาส่วนใดก็จะมีเพื่อนในกลุ่มคอยช่วยเหลือหรือมั่นใจว่าน่าจะมีเพื่อนในกลุ่มทราบเนื้อหาในส่วนที่ตนไม่เข้าใจบ้าง การใช้กระบวนการกลุ่มทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนมีความรู้สึกอบอุ่นใจในการเรียนรู้เนื่องจากมีเพื่อนสมาชิกคอยช่วยเหลือ นอกจากนี้ยังมีกำลังใจที่จะเรียนมากขึ้น เพราะบางครั้งนักเรียนกลัวที่จะพูดหรือซักถามปัญหาที่ตนเองไม่เข้าใจ เมื่อเพื่อนช่วยอธิบายจนเข้าใจโดยไม่ต้องอาย ก็จะช่วยลดความวิตกกังวลในการถามครูได้ ส่วนนักเรียนที่เรียนเก่งจะพยายามเรียนเพื่อช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มให้มีความเข้าใจตรงกัน การสอนตามรูปแบบนี้เด็กเก่งจะช่วยสอนเด็กอ่อน ซึ่งก่อให้เกิดผลดีเนื่องจากว่านักเรียนในวัยเดียวกันย่อมจะมีการใช้ภาษาสื่อสารได้เข้าใจง่ายกว่าภาษาของครูผู้สอน (Joyce & Weil, 1986) และในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนสมาชิกร่วมกันทำให้นักเรียนไม่เบื่อ รู้สึกว่าตนมีที่พึ่งและสามารถเป็นที่พึ่งให้กับเพื่อนร่วมกลุ่มอีกด้วย ดังนั้นจึงเป็นการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เด็กเก่งจะเป็นผู้คอยช่วยเหลือเด็กอ่อนในกลุ่มของตน ซึ่งสอดคล้องกับ เอเรนส์ (Arends, 1988 : 405) ที่กล่าวว่า การเรียนเป็นกลุ่ม นักเรียนเก่งจะช่วยนักเรียนที่อ่อนกว่า เป็นผลให้นักเรียนอ่อนมีกำลังใจที่จะเรียนมากขึ้น

ในการเรียนทักษะการอ่านโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ นักเรียนมีกิจกรรมการอ่านต่าง ๆ ที่ได้อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มีโอกาสร่วมกันประดิษฐ์ผลงานออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ซึ่งไม่ใช่กิจกรรมการอ่านและตอบคำถามเพียงอย่างเดียว ทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานไม่เบื่อกับเนื้อหาการอ่าน ผู้วิจัยสังเกตพบว่านักเรียนชอบทำกิจกรรมการอ่านในลักษณะ Learning by doing หรืออ่านแล้วปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดให้ เช่น การอ่านวิธีการประดิษฐ์สิ่งของและให้นักเรียนประดิษฐ์สิ่งนั้นออกมาเป็นผลงานของกลุ่ม จะเห็นว่านักเรียนต่างช่วยกันอ่านเพื่อต้องการทราบวิธีการประดิษฐ์แล้วรีบปฏิบัติตาม ซึ่งบรรยากาศการเรียนเต็มไปด้วยความสนุกสนาน นักเรียนมีความอยากรู้อยากเห็น กระตือรือร้นในการหาความหมายของคำศัพท์ และกล้าที่จะถามคำศัพท์ยากจากครู แต่ปัญหาที่พบในการจัดกิจกรรมเช่นนี้คือ อาจเกิดความวุ่นวาย ส่งเสียงดังเล็กน้อย เพราะนักเรียนในกลุ่มจะมีการถกเถียง แสดงความคิดเห็น แบ่งปันหรือยึดอุปกรณ์ เมื่อถึงเวลาออกไปนำเสนอผลงานหน้าชั้นนั้นยังมีบางกลุ่มยังทำกิจกรรมไม่เสร็จ จะส่งเสียงดังและไม่ตั้งใจฟังเพื่อนกลุ่มอื่น ผู้วิจัยคิดว่าวิธีการแก้ปัญหาดังกล่าวคือ ครูควรกำหนดเวลาในการอ่านและการประดิษฐ์และเตรียมอุปกรณ์ให้แต่ละกลุ่มให้พร้อม หากใช้กิจกรรมนี้ในนักเรียนกลุ่มอ่อน ครูควรยกตัวอย่างการนำเสนอเพื่อให้นักเรียนทราบว่ากลุ่มตนควรนำเสนอเรื่องใดบ้าง เช่น นักเรียนกลุ่มที่อ่านเรื่อง How to make a whirling windmill. อาจนำเสนอว่า This is a whirling windmill. If you want to make a whirling windmill, you need a square piece of paper and scissors. เป็นต้น และในการทำกิจกรรมครั้งต่อไปครูอาจเปลี่ยนกิจกรรมโดยให้นักเรียนวาดภาพวิธีการตามขั้นตอนที่กำหนดให้บ้างเพื่อเป็นการทบทวนคำศัพท์ของนักเรียนและความเข้าใจในการอ่านอีกด้วย

ผู้วิจัยคิดว่ากิจกรรมที่จัดควรเริ่มจากกิจกรรมง่าย ๆ ให้นักเรียนคุ้นเคยกับบทอ่านภาษาอังกฤษ เช่น ให้นักเรียนนึกคำศัพท์ตามรูปภาพอย่างรวดเร็ว การเรียงลำดับขั้นตอนจากแถบประโยค การตอบคำถามง่าย ๆ จากการดูรูปภาพ เป็นต้น หลังจากนั้นจึงเป็นการอ่านบทอ่าน ร่วมกับการตอบคำถาม การลำดับข้อความ การเขียนบรรยายประกอบการวาดภาพ และการอ่านพร้อมทั้งปฏิบัติตามบทอ่าน ในขั้นการเรียนสุดท้ายจึงเป็นการอภิปรายเพื่อตอบปัญหาและเขียนเป็นผลงานนำเสนอหน้าชั้น ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกการสื่อสารภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มอีกด้วย ส่วนครูมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้และให้คำปรึกษาและแนะนำการอ่าน ซึ่งจะเริ่มตั้งแต่ ครูเสนอบท

เรียนต่อทั้งชั้น โดยใช้เทคนิคและสื่อการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละหน่วย หลังจากนั้นนักเรียนอาจจะฝึกทักษะการอ่านกับเพื่อนคู่ทีม แล้วจึงปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อนสมาชิก ผู้วิจัยสังเกตพบว่า นักเรียนชอบอ่านบทอ่านสั้น ๆ มากกว่าบทอ่านที่มีความยาวมากและมีคำศัพท์ยาก ในบทอ่านที่มีคำศัพท์ยากและเนื้อหาที่มีความยาวมาก นักเรียนจะอ่านได้ช้าและจับใจความเนื้อเรื่องไม่ปะติดปะต่อ บางกลุ่มอ่านแล้วทำกิจกรรมที่กำหนดให้ไม่ทันเวลาเนื่องจากเนื้อหาเยอะและในระยะแรกนักเรียนไม่ค่อยแบ่งหน้าที่กันอ่าน ไม่มีผู้นำในการรวบรวมความเข้าใจในบทอ่านร่วมกัน และยังไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ครูผู้สอนต้องคอยแปลความหมายให้ทราบ ทำให้บางครั้งนักเรียนไม่ได้ช่วยเหลือกัน รอความช่วยเหลือจากครูผู้เดียว ดังนั้นสิ่งที่ครูควรคำนึงถึงคือ ควรเลือกบทอ่านให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน และเลือกบทอ่านที่น่าสนใจ ชวนให้นักเรียนอ่านแล้วได้ความคิด สามารถนำไปอภิปรายกับเพื่อนร่วมกลุ่มได้ มากกว่าที่จะให้นักเรียนอ่านเพื่อตอบคำถามจากบทอ่านเพียงอย่างเดียว

เมื่อผ่านการเรียนการสอนไปประมาณ 2 ครั้ง นักเรียนจะเข้าใจวิธีการเรียนแบบร่วมมือมากขึ้น และพยายามพัฒนาตนเองให้มีส่วนร่วมในกลุ่มให้ได้มากที่สุด การแบ่งหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มอย่างชัดเจน เช่น แบ่งหน้าที่ประธาน ผู้รายงานหน้าชั้น ผู้หาความหมายของคำศัพท์ จะทำให้นักเรียนรู้หน้าที่ของตนเอง และมีความพยายามที่จะทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จเนื่องจากผลงานของตนเองมีผลต่อความสำเร็จของกลุ่มด้วย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ สลาวิน (Slavin, 1990) ว่า ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ของตนอย่างเต็มตามศักยภาพในรูปของการทำงานเป็นกลุ่มย่อย ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือกันทำงาน รับผิดชอบร่วมกัน และรู้สึกว่าการเป็นงานของตนเอง นักเรียนจะตระหนักว่าความสามารถของตนนั้นจะช่วยส่งผลให้ตนเองและกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

2. พฤติกรรมความร่วมมือในการเรียนของนักเรียนจากการสังเกตในครั้งสุดท้ายคือครั้งที่ 8 นักเรียนมีพฤติกรรมในด้านการร่วมมือกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อยู่ในระดับดี คือตั้งแต่ร้อยละ 42.86 – 100 ซึ่งเป็นการพัฒนาพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความร่วมมือเพื่อนำไปสู่เป้าหมายของกลุ่มเพิ่มสูงขึ้น และพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งในกลุ่มหรืออาจทำให้กลุ่มไม่บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เช่น เงียบ ไม่แสดงความคิดเห็น เรียกร้องความสนใจ พูดออกนอกประเด็น ลดลงเหลือเพียงร้อยละ 14.29 จนถึงไม่ปรากฏเลย (ดูตาราง 3) เนื่องจากผู้วิจัยมีความประสงค์ให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่มให้มากที่สุด โดยไม่เน้นผลของคะแนนหรือของรางวัลและไม่ต้องการจะเปรียบเทียบคะแนนของนักเรียนแต่ละคนว่าใครได้มากน้อยเท่าใด ดังนั้น จึงมีการตกลงกับนักเรียนในชั่วโมงปฐมนิเทศว่าขอให้นักเรียนพยายามช่วยเหลือกันและกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม ภายใต้หลักการที่ว่า ทุกคนทำเพื่อเป้าหมายเดียวกันของกลุ่ม ผลงานของแต่ละคนมีความสำคัญต่อกลุ่มและเป็นผลงานของกลุ่ม กลุ่มจะสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นกับทุกคนในกลุ่ม นักเรียนจึงมีพัฒนาการในการปรับตัวเข้ากับกลุ่ม การสังเกตพฤติกรรมในครั้งแรก นักเรียนยังมีความสับสนบ้างเกี่ยวกับการทำกิจกรรมต่างๆ ยังไม่ค่อยมีการช่วยเหลือกันและกัน เพราะนักเรียนยังชินกับการทำงานคนเดียว นักเรียนที่เรียนเก่งก็มักจะนำบทอ่านไปอ่านแต่เพียงผู้เดียวโดยไม่มีการแบ่งงานให้เพื่อนสมาชิก ครูจำเป็นต้องบอกให้แต่ละกลุ่มเขียนรายงานบทบาทของสมาชิกแต่ละคนส่งครูด้วย เช่น สมาชิกคนที่ 1 หาความหมายของคำศัพท์ สมาชิกคนที่ 2-3 อ่าน สมาชิกคนที่ 4 บันทึกข้อมูล เป็นต้น ครูกำหนดให้ทุกคนในกลุ่มเปลี่ยนบทบาทของตนทุกครั้ง ไม่มีใครทำหน้าที่เดิมอีก เพื่อเป็นการป้องกันการเลี้ยงงานของสมาชิกกลุ่มและเพื่อเป็นการป้องกันพฤติกรรมแสดงอำนาจครอบครองผู้อื่นในกระบวนการกลุ่มของนักเรียนที่เรียนเก่ง อย่างไรก็ตามแม้ว่ามีการแบ่งบทบาทกันอย่างชัดเจน ครูควรเน้นย้ำให้นักเรียนร่วมมือกันในการอ่านและปฏิบัติกิจ

กรรมให้สมบูรณ์ เพราะการแบ่งบทบาทเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้สมาชิกในกลุ่มตระหนักถึงภาระงานที่ตนเองได้รับมอบหมายและได้รู้คุณค่าของตนเองภายในกลุ่มด้วย ผู้วิจัยพบว่าในระยะแรกครูมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นนักเรียนเกี่ยวกับข้อควรปฏิบัติในการเรียนแบบร่วมมือว่านักเรียนควรช่วยเหลือกันและกันในการเรียนรู้ได้อย่างไรบ้าง

ต่อมาครูพยายามสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือและกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น จึงทำให้นักเรียนค่อยๆ มีความกล้าแสดงออกในการซักถาม การประเมินการทำงานในกลุ่ม ร่วมตัดสินใจในการทำงานเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยสังเกตพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ชอบกิจกรรมการอ่านและประดิษฐ์สิ่งของตามบทอ่านและกิจกรรมการเรียงลำดับขั้นตอนจากเนื้อเรื่องที่อ่าน เพราะนักเรียนได้ใช้ความสามารถในด้านอื่นๆ เช่น ด้านศิลปะ ด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มาประกอบการเรียนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วย ส่วนกิจกรรมการอ่านแล้วอภิปราย นักเรียนสามารถอ่านบทอ่านสั้นๆ ที่กำหนดให้และอภิปรายได้ แต่ครูต้องคอยช่วยเหลือเป็นระยะเพราะนักเรียนไม่แน่ใจว่าควรเขียนผลการอภิปรายของกลุ่มตนเพื่อนำไปเสนออย่างไร ดังนั้น ครูควรยกตัวอย่างการเขียนเพื่อให้นักเรียนนำเสนอผลการอภิปรายได้ง่ายขึ้น เช่น In my opinion, people prefer to live in big cities because....., London is very crowded but there are a lot of shopping mall. เป็นต้น

จากการสังเกตพฤติกรรมในระยะหลังผู้วิจัยพบว่านักเรียนมีพัฒนาการในการปรับพฤติกรรมไปในทางที่ดี คือมีความร่วมมือกันมากขึ้น และพยายามปรับพฤติกรรมที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งให้ลดลงจนไม่ปรากฏเลย เหล่านี้ทำให้เห็นว่า วิธีการเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีที่ช่วยส่งเสริมทักษะทางสังคมที่จำเป็นต้องใช้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและเพิ่มความรับผิดชอบในการเรียนรู้ เพราะการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนเป็นผลงานของกลุ่มด้วย และยังเป็นการเพิ่มพฤติกรรมด้านความร่วมมือ แก้ไขปัญหาความขัดแย้ง การช่วยเหลือและเรียนรู้ทักษะทางสังคมด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรวรรณ กันยะพงษ์ (2528) ปิยาภรณ์ รัตนารกุล (2536) และศุภวรรณ เล็กวิไล (2539) ที่ศึกษาพบว่า การเรียนแบบร่วมมือช่วยส่งเสริมสัมพันธภาพทางสังคมระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียน ทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมความร่วมมือและพฤติกรรมการทำงานกลุ่มสูงขึ้น ส่วนบรรยากาศในการเรียนแบบร่วมมือที่ปรากฏเป็นบรรยากาศของความไว้วางใจ ความกล้าแสดงออก ความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เนื่องจากครูคอยช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำปรึกษาในการเรียน รวมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการร่วมมือในการเรียน เน้นให้นักเรียนตระหนักว่าการแข่งขันระหว่างกลุ่มเพื่อคะแนนหรือของรางวัล ไม่ใช่เป้าหมายหลักของการเรียนแบบร่วมมือ แต่นักเรียนควรแข่งขันกับตนเองเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาให้มากที่สุด และเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักเรียนในชั้นเรียนยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ วรรณถ เกื้อนคำ (2539) ที่กล่าวว่า ครูเป็นบุคคลสำคัญในการสร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ที่จะส่งผลต่อพัฒนาการของเด็ก ครูต้องใจกว้างและมีความเชื่อมั่นว่านักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ทั้งนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อน ซึ่งเป็นการช่วยพัฒนาความรู้สึกเห็นคุณค่าของตนเอง (Self-Esteem) ให้กับนักเรียน และครูต้องยอมรับความหลากหลายทางความคิดของนักเรียน อดทนที่จะช่วยเหลือ และกระตุ้นให้นักเรียนพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการวิจัยที่ปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้น ครูผู้สอนควรจะนำไปใช้ในการเรียนการสอนโดยควรคำนึงถึงเรื่องต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิดตลอดจนวิธีการของการจัดการเรียนแบบร่วมมือ
2. จัดเตรียมเนื้อหา กิจกรรม ให้สอดคล้องกับวิธีการสอน
3. ศึกษาบทบาทของครูผู้สอน บทบาทของนักเรียน และบรรยากาศในชั้นเรียน
4. ควรจัดการประชุมนิเทศนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำวิจัยเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของทักษะด้านอื่นๆ เช่น ทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการเขียน เป็นต้น
2. ควรเพิ่มระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้าให้มากขึ้น เพื่อจะทำให้ทราบถึงความคงทนของพฤติกรรมด้านความร่วมมือของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรวรรณ กัญะพงศ์. (2545). ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้ต่อบทเรียนและการเสริมแรงที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการร่วมมือในชั้นเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญา ค.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- กานดา ณ ถลาง. (2515). วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระจันทร์.
- ขจรศักดิ์ สุนลี. (2545). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน. ภาคนิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ขวัญหทัย สมัครคุณ. (2541). ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยเพื่อความเข้าใจและความคงทนในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- จิตติมา จรรยาธรรม. (2538). ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคการแบ่งกลุ่มแบบคละสัมฤทธิ์ผลที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชุมศรี เรช. (2534). ผลของการใช้กระบวนการกลุ่มที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี สนิทประชากร. (2534,กรกฎาคม-ธันวาคม). "การเรียนรู้โดยการร่วมมือ," *จันทร์เกษมสาร*. 2(4) : 46-48.
- เทพนคร ทาดง. (2537). การศึกษาระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรรายวิชาทักษะการอ่าน1(อ015) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ประเทิน มหาพันธ์. (2523). การสอนอ่านเบื้องต้น. (เอกสารประกอบการสอน). ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน.

- ประนอม สุรัสวดี. (2535). *กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา*.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปสานส์ กงตาล. (2535,กันยายน). "การร่วมมือกันเรียนรู้," *วารสารศึกษาศาสตร์*. 15(21) : 21.
- ปิยวรรณ ศิริรัตน์. (2543). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยาภรณ์ รัตนากกุล. (2535). *ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้การแบ่งกลุ่มแบบกลุ่มสัมฤทธิ์ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ผกาศรี เย็นบุตร. (2542). *การอ่าน*. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พรรณราย ทรัพย์ประภา. (2529). *การสอนกิจกรรมแนะแนวด้วยกระบวนการกลุ่ม*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองสาส์น.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2531). *พิมพ์ครั้งที่ 2. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล.
- เพ็ญศรี รังสิยากุล. (2531). *การอ่านภาษาอังกฤษ 1*. (เอกสารประกอบการสอน). กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรรณถา เกื่อนคำ. (2539). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยวิธีร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสานและการสอนตามคู่มือครู*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา คำบา. (2530). *ความสัมพันธ์ระหว่างอัตมโนทัศน์ต่อการอ่านภาษาอังกฤษกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- วิภาดา ประสารทรัพย์. (2542). *พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- วิสาข์ จัตรีวัตติ. (2541). *การสอนอ่านภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ศิลปากร.

- วีณา สังข์ทองจีน. (2530). *ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ. (2522). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. พิษณุโลก : แผนกเอกสารการพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.
- ศุภวรรณ เล็กวิไล. (2538). *การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยกลวิธีการเรียนภาษาไทยโดยใช้หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น*. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สนอง อินละคร. (2544). *เทคนิควิธีการและนวัตกรรมที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. อุบลราชธานี : หน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 10 กรมสามัญศึกษา.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภามิตร. (2536). *ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมุทร เข็มเขาวนิช และ อำนาง บุญศิริวิบูลย์. (2542). *การอ่านภาษาอังกฤษ หน่วยที่ 1-7*. (เอกสารการสอนชุดวิชา). พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. (2539). *การปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุภัทรา อัมรานุเคราะห์. (2532). *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมณฑา วิรุฬญาณ. (2531). *ระดับความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุมิตรา อังวิวัฒนกุล. (2537). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2531, กุมภาพันธ์). "การเรียนการสอนแบบร่วมมือ," *วิทยาจารย์*. 86(2) : 4 – 8.
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2545). *วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.

- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2544). *การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อามัตไญนี ดาโอะ. (2541). *ผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแสงธรรมวิทยา จังหวัดนราธิวาส*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศึกษาศาสตร์-การสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. (2537). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างวิธีสอนโดยการใช้กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับวิธีสอนปกติ*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- อิสรา สารงาม. (2529). *รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาปัญหาการใช้เทคนิคการสอนการอ่านภาษาอังกฤษของอาจารย์ที่สอนนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดภาคเหนือ*. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2532). *กลุ่มสัมพันธ์และการบริหารทีมงานที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทัย ภิรมย์ริน. (2521). *ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Ajose, Sunday A. & Joyner, Virginia G. (1990,summer). "Cooperative Learning : The Rebirth Effective Teaching Strategy," *Educational Horizons*. : 197-201.
- Arends, R.T. (1989). *Learning to teach*. Singapore : McGraw-Hill.
- Johnson, D.W. & Johnson, R.T. (1987). *Cooperative Learning and Competition : Theory and Research*. Edina : Minn Interaction Book.
- _____. (1991). *Learning Together and Alone : Cooperative Competitive and Individualistic Learning*. 3rd ed. New Jersey : Prentice Hall.
- Johnson, D.W. et al. (1976). "Effects of Cooperative Versus Individualized Instruction on Student Social Behavior, Attitudes Toward Learning and Achievement," *Journal of Educational Psychology*. 68 : 446 - 452.
- Joyce, Bruce R. & Weil, Marsha. (1986). *Models of Teaching*. 3rd ed. United States of America : Prentice Hall.
- Skon, L., Johnson, D.W. & Johnson, R.T. (1981). "Cooperative Peer interactive Versus

- Individual Competition and Individualistic Effects : Effects on the Acquisition of Cognitive Reasoning Strategies," *Journal of Education Psychology*. 73 : 83-92.
- Slavin, R.E. (1980). "Cooperative Learning," *Review of Educational Research*. 50 : 315-342.
- _____. (1990). *Cooperative Learning Theory, Research and Practice*. United States of America : Allyn and Bacon.
- Tay, M.W.J. (1979,December). "Teaching Reading Comprehension : A Skills' Approach," *Guidelines for Teaching Reading Skills*. 2 : 7-8.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (R) และค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ

ตาราง 3 ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (R) และค่าความเชื่อมั่น (r_{11}) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 50 ข้อ

ข้อที่	P	R	ข้อที่	P	R
1	0.43	0.67	26	0.50	0.40
2	0.57	0.82	27	0.47	0.65
3	0.52	0.44	28	0.34	0.65
4	0.63	0.59	29	0.76	0.62
5	0.24	0.31	30	0.34	0.45
6	0.42	0.65	31	0.57	0.52
7	0.48	0.61	32	0.24	0.32
8	0.69	0.40	33	0.52	0.58
9	0.38	0.50	34	0.42	0.57
10	0.34	0.39	35	0.77	0.72
11	0.30	0.40	36	0.32	0.56
12	0.33	0.53	37	0.25	0.68
13	0.70	0.35	38	0.57	0.32
14	0.34	0.74	39	0.36	0.51
15	0.50	0.61	40	0.76	0.32
16	0.50	0.62	41	0.53	0.70
17	0.77	0.76	42	0.34	0.53
18	0.34	0.68	43	0.50	0.62
19	0.40	0.82	44	0.33	0.53
20	0.34	0.39	45	0.69	0.70
21	0.42	0.49	46	0.43	0.70
22	0.34	0.45	47	0.57	0.80
23	0.52	0.72	48	0.34	0.59
24	0.43	0.67	49	0.68	0.42
25	0.50	0.52	50	0.36	0.29

ค่าความเชื่อมั่น (r_{11}) = .78

ภาคผนวก ข

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนการเรียนกับหลังการเรียน
ทักษะการอ่านโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

ตารางแสดงพฤติกรรมความร่วมมือในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธี
การเรียนแบบร่วมมือ

ตาราง 4 คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ ก่อนการเรียนกับหลังการเรียนทักษะ
การอ่านโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

นักเรียน เลขที่	Pre-test (50 คะแนน)	Post-test (50 คะแนน)	D	D ²
1	17	14	-3	9
2	21	26	5	25
3	15	22	7	49
4	20	24	4	16
5	19	30	11	121
6	15	23	8	64
7	13	15	2	4
8	33	38	5	25
9	20	23	3	9
10	24	33	9	81
11	18	35	17	286
12	16	26	10	100
13	17	21	4	16
14	17	28	11	121
15	16	27	11	121
16	11	14	3	9
17	24	32	8	64
18	13	38	25	625
19	20	34	14	196
20	27	31	4	16
21	28	31	3	9
22	24	37	13	169
23	23	12	-11	121
24	33	46	13	169
25	13	25	12	144
26	21	26	5	25
27	26	42	16	256

ตาราง 4 (ต่อ)

นักเรียน เลขที่	Pre-test (50 คะแนน)	Post-test (50 คะแนน)	D	D ²
28	17	24	7	49
29	22	14	-8	64
			$\sum D = 208$	$\sum D^2 = 2966$

t จากตาราง $t (.05, df = 28) = 1.701$

$$\begin{aligned}
 t \text{ คำนวณ } t &= \frac{\sum D}{\frac{\sqrt{n\sum D^2 - (\sum D)^2}}{n-1}}, df = n - 1 \\
 &= \frac{208}{\frac{\sqrt{29(2966) - (208)^2}}{28}} \\
 &= \frac{208}{\frac{\sqrt{86014 - 43264}}{28}} \\
 &= \frac{208}{39.07} \\
 &= 5.3238^*
 \end{aligned}$$

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

$t (.05, df = 28) = 1.701$

ตาราง 5 พฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

พฤติกรรมที่สังเกต	ความถี่ของพฤติกรรม							
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4	ครั้งที่ 5	ครั้งที่ 6	ครั้งที่ 7	ครั้งที่ 8
1. พุดแสดงความคิดเห็น	2	3	2	3	4	4	5	6
2. ให้ข้อมูล	3	4	5	5	5	6	6	7
3. ริเริ่มความคิดให้กลุ่ม	0	1	2	4	4	4	5	5
4. ปรีกษาหารือร่วมกัน	1	3	2	4	4	4	5	6
5. พุดให้กำลังใจผู้อื่น	0	0	1	3	3	4	4	4
6. พุดคัดค้านอย่างมีเหตุผล	0	0	0	2	3	3	4	4
7. ฟังความคิดเห็นผู้อื่น	2	3	2	3	4	4	5	6
8. ชักถามขณะฟัง	0	0	1	3	4	4	4	5
9. ตั้งใจฟัง	0	2	4	5	5	4	5	6
10. ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนแล้วเสร็จ	3	4	4	5	6	7	7	7
11. ร่วมตัดสินใจในการทำงาน	2	2	3	4	4	5	6	6
12. แสดงอาการยอมรับผลที่เกิดจากการทำงาน ของกลุ่ม	2	3	3	4	5	5	6	7
13. ช่วยเพื่อนทำงานเมื่องานตนเสร็จแล้ว	0	0	0	2	3	3	4	5
14. ช่วยแก้ปัญหาให้กลุ่ม	0	1	2	2	3	4	5	6
15. ประสานความคิดสมาชิกในกลุ่ม	0	1	2	2	3	3	4	4
16. กระตุ้นผู้อื่นให้ช่วยเหลืองานกลุ่ม	0	1	1	2	3	2	3	4
17. ช่วยอำนวยความสะดวกในการทำงาน	0	2	3	3	2	3	4	5
18. สรุปผลงานกลุ่ม	0	0	0	2	3	3	3	4
19. ดิชมกลุ่มเพื่อประโยชน์ในการทำงาน	0	0	0	2	2	3	4	5
20. ไม่รบกวนผู้อื่นขณะทำงาน	4	5	5	4	6	5	5	6
21. แบ่งปันวัสดุอุปกรณ์	2	3	3	4	4	4	5	5
22. ประเมินการทำงานของกลุ่ม	0	0	0	0	0	1	2	3
23. พุดเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด	0	2	3	3	2	3	4	4
24. แสดงอาการไม่เห็นด้วย	5	4	3	3	2	1	1	0
25. เงียบ ไม่แสดงความคิดเห็น	5	4	5	4	3	3	2	1
26. แสดงความคิดเห็นโจมตีผู้อื่น	0	1	0	1	0	0	0	0

ตาราง 5 (ต่อ)

พฤติกรรมที่สังเกต	ความถี่ของพฤติกรรม							
	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่	ครั้งที่
	1	2	3	4	5	6	7	8
27. ไม่ให้ความร่วมมือ เลี้ยงงาน	6	5	4	3	2	1	0	0
28. เรียกร้องความสนใจ	0	0	0	1	1	0	1	0
29. แสดงอำนาจครอบงำผู้อื่นใน กระบวนการกลุ่ม	4	1	3	2	2	0	1	0
30. ไม่เอาจริงเอาจังกับงาน พูด ออกนอกประเด็น	6	5	4	4	3	2	1	0

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ
2. แบบสังเกตพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียน
3. แผนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

Direction : Read each passage carefully and choose the best answer. (อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม)

Peter was seven years old. His parents took him to Koh Samui (เกาะสมุย) for a weekend. Peter played volleyball with his parents on the beach. The wind blew off Peter's cap into the sea. He lost it and felt sad. He started to cry.

1. Where was Peter's father?
  - a. At his office
  - b. In Bangkok
  - c. At the seaside
  - d. At home
2. What did Peter do when he lost his cap?
  - a. He laughed
  - b. He slept
  - c. He jumped into the sea.
  - d. He cried
3. "it" (line 3) refers to .....
  - a. the sea
  - b. Peter's cap
  - c. volleyball
  - d. Father's cap

There is a football match at school today. The students are happy; however, Bob is not. He does not go to school. He is staying in bed because he has a fever. He is taking his medicine now. He can't play football. He is very sad.

4. Where is Bob now?
  - a. He is at school.
  - b. He is at home
  - c. He is at the game.
  - d. He is in the field.
5. Why is Bob sad ? Because.....
  - a. he is not a good football player.
  - b. he is not playing football now.
  - c. he is not studying English.
  - d. he is not a winner.

Boon is Prasit's uncle. He lives in Ayuthaya. He has a large farm and a lot of chickens. He sells eggs and chickens. Every summer Prasit goes to his uncle's farm and helps him.

<p style="text-align: center;">LE BISTROT French Cuisine New menu of French specialties Open daily : 11.30 a.m. – 2.30 p.m. 6.30 p.m. – 11.30 p.m. Sats. & Suns. Dinner only</p>
---

13. "LE BISTROT" opens .....
a. on Saturday and Sunday	b. on weekdays
c. on weekends	d. everyday
14. You can't have..... at "LE BISTROT"
a. lunch	b. dinner
c. supper	d. breakfast

Malinee and Suda are good friends. They walk to school every morning. They always arrive at their school before 8. They are always early because the school is near their houses. At school, the teachers teach them history, English, Thai, arithmetics, art, science and singing. They like their school and the teachers. They have many friends at school, too. Malinee likes to sing but Suda likes English.

15. Where is the school?
a. near Malinee's house	b. near Suda's house
c. A and B are correct	d. near the teacher's house
16. How many subjects do the students learn at the school ?
a. six	b. three
c. four	d. seven
17. Malinee and Suda always come to school at.....
a. 7:30	b. 8:05
c. 8:10	d. 8:30
18. "them" (line 3) refers to.....
a. Malinee's parents	b. Suda's parents
c. teachers	d. Malinee and Suda

Do you like to eat sweets? Sweets help you work quickly, but sweets do not make you strong. Rice and vegetables make you strong. Meat and eggs give you energy. You should eat fruits because there are a lot of vitamins. Try to drink milk for strong teeth and bones. And you should take exercises to stay healthy.

19. How can you work fast?

- a. Eat rice
- b. Eat sweets
- c. Eat meat
- d. Eat fruit

20. How can you stay healthy?

- a. Sleeping all day
- b. Sitting in the office all day
- c. Taking exercise
- c. Eating chocolates

21. Where can you find vitamins?

- a. In eggs
- b. In sweets
- c. In meat
- d. In fruit

22. How does milk help your bones?

- a. It makes them bad
- b. It makes them big
- c. It makes them strong
- d. It makes them weak

A few days ago, Noi and Koi both received notes from Mr. Martin, their English teacher. The notes said " I'm inviting you to my home for tea next Tuesday at 3 p.m. I hope you will be able to join my birthday party."

23. The passage is about.....

- a. a meeting
- b. a new year party
- c. an invitation
- d. a wedding fair

24. "you" (line 3) refers to.....

- a. Noi
- b. Koi
- c. Noi and Koi
- d. Mr.Martin

Direction : Look at the advertisements. Which advertisement do you think each person/group of people would be most interested in? (บุคคลในภาพในข้อ 25-28 กำลัง ต้องที่พักอาศัย ให้นักเรียนอ่านโฆษณาต่อไปนี้แล้วจับคู่โฆษณากับภาพบุคคลหรือกลุ่มคนให้เหมาะสมกับความต้องการ ข้อ 25-28)

A. Partially furn. 1-bedroom apt. near subway. Pets OK. \$500/mo.

B. Quiet neighborhood, 1-bdrm house, 1-bath, spacious yard unfurnished. \$650/mo.

C. Nice 3-bdrm house, 2-bath, parking. Near schools, laundry facilities, unfurn. \$800/mo.

D. 3-bdrm, 3-bath apt. Utilities included. Fully furnished. \$600/mo. 15-min walk from campus

25.

"We're looking for an apartment with fully furnished, not far from our campus."

26.

"We're looking for a house with a yard. Quiet and not more than 700 \$ a month."

27.

"We're looking for a three bedroom house and near school."

28.

"I'm looking for an apartment. I have a dog. I want to go to my office by subway."

29. Look at the advertisement. The abbreviated word "mo." means.....

- a. money
- b. music
- c. moment
- d. month

30. Look at the advertisement. The abbreviated word "bdrm." means.....
- a. bath room   b. bed time   c. bedroom   d. mini bar

Direction : Read each item carefully and complete the best answer. (อ่านเนื้อเรื่องต่อไปนี้แล้วเลือกคำตอบเติมในช่องว่างให้ถูกต้อง)

31. .... a lot of milk in the jug.
- a. There are   b. There is   c. Are there   d. Is there
32. .... a little sugar in the bowl ?
- a. There are   b. Is there   c. Are there   d. There is
33. Mr.Toon works for the government. He's an accountant. He comes to the office early and he usually works in the evening. Mr.
34. Toon doesn't have enough time to rest. He is.....
- a. on holiday   b. in the office
- c. working hard   d. an accountant
35. Why do people have a car accident? They have the accident because they drive.....
- a. slowly   b. carefully
- c. patiently   d. dangerously
36. Nicole left home at 6.30. She arrived school at 7.15. It takes her for..... to go to school.
- a. an hour   b. thirty minutes
- c. fifty minutes   d. forty-five minutes

Direction : Which sentence gives the correct order of the given words. (จงเรียงคำที่กำหนดให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง)

37. house, is, an, it, old
- a. Is it an old house.   b. An old house is it.
- c. An it is old house   d. It is an old house.
38. is, in, shop, his, Jimmy, ?
- a. Is Jimmy in his shop ?   b. His shop is in Jimmy ?

- c. Is his shop in Jimmy ?   d. Jimmy is in his shop ?
39. very, my, student, in, happy, are, the
- In my school are very happy the student.
  - Are the students in my school very happy.
  - My school are very happy in the students.
  - The students in my school are very happy.
40. black, a, board, draw, the, house, on
- Draw on the house a black board.
  - Draw a house on the black board.
  - A house draw on the black board.
  - The black house draw an a board.
41. do, need, they, sugar, not
- Do they not need sugar.
  - They do not need sugar.
  - Sugar do not need they.
  - They need not sugar do.

Direction : Read the paragraph and rearrange the steps of how to make paper dolls and how to make an envelop in the correct order.(a-e) จงอ่านวิธีการตัดกระดาษและวิธีการทำซองจดหมายต่อไปนี้แล้วเรียงลำดับขั้นตอนให้ถูกต้องโดยใช้อักษร a - e

How to make paper dolls!

Do you want to know how to make paper dolls? You need paper and scissors.

First, fold a strip of paper into zigzags. Second, fold all the zigzags together. Next, draw a doll on the top fold. Then, make her arms go off the sides

of the paper. Now cut carefully around the doll shape through all the folds. Don't cut the ends of the arms.

Finally, open out the paper and look! Lots and lots of dolls!

You can paint them all with colored faces and dresses.

..... 41. Make her arms go off the sides of the paper.

..... 42. First, fold a strip of paper into zigzags.

- ..... 43. Open out the paper.
- ..... 44. Cut around the doll shape but don't cut the end of the arms.
- ..... 45. Second, fold all the zigzags together.

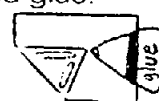
How to make an envelope.

Do you want to make an envelope? You need some squares of paper and glue.

First, fold one corner into the middle.

Put glue along two edges.

Then, fold the two sides in so the edges stick on the glue.

Next, put

your letter in.

Last, fold down the top flap and fasten it with a blob of glue.

- ..... 46. Put the letter in and fold down the top flap and fasten it with glue.
- ..... 47. Put glue along the edges.
- ..... 48. Fold the two sides in and the edges stick on the glue.
- ..... 49. Put some squares of paper and glue.
- ..... 50. Fold one corner into the middle.

แบบสังเกตพฤติกรรมความร่วมมือในการเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรมความร่วมมือในการเรียนนี้ ใช้สังเกตพฤติกรรมนักเรียนในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม โดยใส่เครื่องหมาย / เมื่อพบว่าเกิดพฤติกรรมนั้นๆ

พฤติกรรมความร่วมมือ ครั้งที่.....							
รายการพฤติกรรม	กลุ่มที่						
	A	B	C	D	E	F	G
1. พุดแสดงความเห็น							
2. ให้ข้อมูล							
3. ริเริ่มความคิดให้กลุ่ม							
4. ปรึกษาหารือร่วมกัน							
5. พุดให้กำลังใจผู้อื่น							
6. พุดคัดค้านอย่างมีเหตุผล							
7. ฟังความคิดเห็นผู้อื่น							
8. ชักถามขณะฟัง							
9. ตั้งใจฟัง							
10. ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนแล้วเสร็จ							
11. ร่วมตัดสินใจในการทำงาน							
12. แสดงอาการยอมรับผลที่เกิดจากการทำงานของกลุ่ม							
13. ช่วยเพื่อนทำงานเมื่องานตนแล้วเสร็จ							
14. ช่วยแก้ปัญหาให้กลุ่ม							
15. ประสานความคิดสมาชิกในกลุ่ม							
16. กระตุ้นผู้อื่นให้ช่วยเหลืองานกลุ่ม							
17. ช่วยอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการทำงาน							
18. สรุปผลงานกลุ่ม							
19. ดิชมกลุ่มเพื่อประโยชน์ในการทำงาน							
20. ไม่รบกวนผู้อื่นขณะทำงาน							

แผนการปฐมนิเทศ

เรื่อง การเรียนแบบร่วมมือ

วิชา ภาษาอังกฤษหลัก 9 (อ 015) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 เวลา 1 คาบ

สาระสำคัญ การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียน โดยคำนึงถึงหลักการสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. โอกาสที่จะช่วยให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ
2. หน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม
3. รางวัลหรือเป้าหมายของกลุ่ม

จุดประสงค์

1. นักเรียนทราบลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือ
2. นักเรียนบอกเป้าหมายหรือรางวัลของกลุ่มได้

เนื้อหา

การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนรู้เป็นกลุ่มย่อยๆ ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มมีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันและมีความรับผิดชอบร่วมกัน เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

การเรียนแบบร่วมมือ มีหลักที่ต้องคำนึงอยู่ 3 ประการ คือ

1. โอกาสที่จะช่วยให้กลุ่มประสบผลสำเร็จ สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มมีโอกาสที่จะช่วยให้กลุ่มประสบผลสำเร็จได้เท่าเทียมกัน ดังนั้นต้องตระหนักว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ร่วมกันรับผิดชอบกิจกรรมที่ได้รับช่วยเหลือกันทำกิจกรรมซึ่งเป็นการเรียนรู้จากเพื่อนในกลุ่มเดียวกัน

2. หน้าที่ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม การจัดการเรียนการสอนถึงแม้จะอยู่ในรูปของกลุ่ม แต่ต้องมีขั้นตอนที่สามารถบอกถึงความสามารถของสมาชิกแต่ละคนได้ว่าเข้าใจบทเรียนมากน้อยเพียงไร ในการเรียนแต่ละครั้งต้องมั่นใจว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มเข้าใจเนื้อหาที่เรียนเพราะเป้าหมายของกลุ่มจะประสบผลสำเร็จได้ ต้องขึ้นอยู่กับความสามารถของทุกคนในกลุ่ม

3. รางวัลหรือเป้าหมายของกลุ่ม ในการจัดการเรียนการสอน ครูจะต้องตั้งเป้าหมายหรือรางวัลไว้เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนมีความพยายามในการเรียนรู้มากขึ้น และพยายามปรับพฤติกรรมของตนเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม รางวัลที่กำหนดขึ้นอาจเป็นสิ่งของ ประกาศนียบัตร คำชมเชย การเชิดชูเกียรติ

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูแจ้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้นักเรียนทราบ
2. ครูให้นักเรียนอาสาสมัครออกมา 9 คน ครูนำเชือกที่มีความยาว 10 นิ้ว จำนวนมากใส่ในกล่องไว้ตรงหน้าห้อง ให้อาสาสมัครแข่งขันกันผูกเชือกให้ยาวที่สุดภายในเวลา 30 วินาที ดังนี้
  - เชือกเส้นที่ 1 ให้ช่วยกันผูก 4 คน
  - เชือกเส้นที่ 2 ให้ช่วยกันผูก 2 คน
  - เชือกเส้นที่ 3 ให้ผูกเพียงคนเดียว
  - อีก 2 คน เป็นกรรมการจับเวลา
  - นักเรียนที่เหลือเป็นคนดู

พอเสร็จสิ้นการแข่งขัน นำมาส่งให้กรรมการวัดความยาวของเชือกแต่ละเส้น แล้วให้กรรมการรายงานหน้าชั้นว่า เชือกเส้นใดยาวที่สุด ใช้คนผูกกี่คน

3. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย ตามหัวข้อต่อไปนี้
  - เชือกเส้นใดยาวที่สุด เพราะเหตุใด
  - ในการดำเนินชีวิตประจำวันการช่วยกันทำงานจะเป็นผลดีอย่างไร
  - งานใดที่ควรช่วยกันทำ แต่ไม่ช่วยกัน มีวแต่เกี่ยงกันหรือปล่อยให้เพื่อนทำงานแทนจะเป็นอย่างไร
  - การอยู่ร่วมกันและทำงานร่วมกันนั้น เราต้องปฏิบัติตนอย่างไรจึงจะเป็นผลดีต่อหมู่คณะ
4. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความเข้าใจให้ได้ว่า " มนุษย์ต้องอยู่ร่วมกัน ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เห็นอกเห็นใจกัน ยอมรับในความสามารถของผู้อื่น และความสามัคคีกันจะทำให้เกิดประโยชน์และเป็นผลดีต่อหมู่คณะ ช่วยให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข "

ขั้นสอน

1. ครูชี้แจงถึงข้อตกลงเกี่ยวกับการเรียนแบบร่วมมือกันว่าเป็นการเรียนที่จะใช้กิจกรรมกลุ่มเป็นหลัก โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อนำคะแนนมาเรียงลำดับแล้วจัดกลุ่มแบบความสามารถ จากนั้นจะมีการดำเนินการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นนำเสนอบทเรียน ในขั้นนี้นักเรียนจะได้เรียนร่วมกันทั้งชั้นตามที่ครูกำหนดไว้ในแต่ละชั่วโมง นักเรียนจะต้องแสดงความสนใจต่อกิจกรรมและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมทางภาษาที่ครูเตรียมไว้ และควรซักถามเมื่อเกิดข้อสงสัยเพื่อให้เกิดความเข้าใจเนื้อหาก่อนจะเริ่มทำกิจกรรมกลุ่ม

1.2 ขั้นศึกษาเป็นกลุ่มย่อย ขั้นนี้นักเรียนจะได้แยกเรียนเป็นกลุ่มตามที่ครูได้จัดไว้ให้ แต่ละกลุ่มมีจำนวนกลุ่มละ 4 คน ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ในการทำกิจกรรมแต่ละกลุ่มจะได้รับใบงาน บัตรงาน แบบฝึกหัด ซึ่งนักเรียนจะได้ร่วมมือกันฝึกใช้รูปแบบของภาษาในงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละชั่วโมง ดังนั้นนักเรียนแต่ละกลุ่มจะต้องปฏิบัติตามกิจกรรมเพื่อให้กลุ่มของตนประสบความสำเร็จให้ได้ โดยสมาชิกแต่ละกลุ่มต้องช่วยเหลือกัน เรียนรู้จากเพื่อน เพื่อนเก่งจะช่วยสอนหรืออธิบายให้เพื่อนในกลุ่มฟังให้เข้าใจ ยอมรับเพื่อนที่เรียนอ่อน มีความสามัคคีกัน ยอมรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

1.3 ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นักเรียนจะได้ปฏิบัติตามกิจกรรมทางภาษาในกิจกรรมที่เป็นกลุ่ม โดยก่อนเริ่มทำกิจกรรมครูจะมีเวลาให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันอธิบายวิธีการทำกิจกรรมให้เพื่อนในกลุ่มเข้าใจตรงกัน เนื่องจากครูจะสุ่มถามความเข้าใจเป็นรายบุคคล และเพื่อให้การทำกิจกรรมดำเนินไปอย่างรวดเร็วและถูกต้อง

1.4 ให้แต่ละกลุ่มนั่งรวมกัน เพื่อเลือกบทบาทหน้าที่ให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม เช่น ประธาน ผู้อ่าน ผู้ตรวจสอบความเข้าใจ ผู้บันทึก ผู้จัดหาวัสดุ เป็นต้น ซึ่งจะต้องมีการสลับเปลี่ยนหน้าที่กันทุกครั้ง เริ่มกิจกรรมใหม่ และหลังจากเสร็จสิ้นการทำกิจกรรมทุกครั้งให้แต่ละกลุ่มบันทึกบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนส่งครูพร้อมกับผลงานด้วย

1.5 ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่า หลังจากเรียนตามแผนการเรียนการสอนทั้งหมดแล้ว นักเรียนจะได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอีกครั้ง (Post-test) คะแนนที่นักเรียนได้จากการสอบจะนำมาเป็นคะแนนความก้าวหน้าของนักเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre - Test) ดังนั้นคะแนนความก้าวหน้าของแต่ละคนจะถูกคิดเป็นคะแนนกลุ่มเพื่อหากลุ่มที่มีคะแนนความก้าวหน้าสูงสุด เป็นผู้ได้รับรางวัล

1.6 กำหนดข้อตกลงร่วมกันกับนักเรียนในการเลือกรางวัลหรือเป้าหมายของกลุ่มว่า นักเรียนต้องการรางวัลอะไร เช่น สิ่งของ เกียรติบัตร หรือ เงินรางวัล

ขั้นสรุป

1. สุ่มนักเรียนออกมาหน้าชั้นให้บอกเป้าหมายในการเรียนแบบร่วมมือว่ามีอะไรบ้าง
2. สนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการเรียนแบบร่วมมือในวิชาภาษาอังกฤษว่าควรปฏิบัติตนอย่างไร

การประเมินผล

- สังเกต - การตอบคำถามของนักเรียน
- ความร่วมมือในการทำกิจกรรม
  - ความสนใจในการเรียน

สื่อการเรียนการสอน

เชือก

แผนการสอนทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ

แผนการสอนที่ 1

เรื่อง You can make it !

วิชา ภาษาอังกฤษหลัก 9 (อ015)

ชั้น ม. 3/2

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ การอ่านวิธีการในการทำสิ่งต่างๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน เช่น ขั้นตอนการประดิษฐ์ดอกไม้ ขั้นตอนการห่อของขวัญ ขั้นตอนการประดิษฐ์ของใช้ต่างๆ เป็นสิ่งที่นักเรียนจำเป็นต้องทราบวิธีการเรียงลำดับขั้นตอนโดยสังเกตคำที่เป็นสัญญาณ (Signal) เชื่อมระหว่างประโยค และยังสามารถเรียนรู้คำศัพท์เพื่อหาความหมายด้วย

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

- อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วปฏิบัติตามขั้นตอนนั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์นำทาง

- บอกความหมายของคำในประโยคได้
- มีความเข้าใจการเรียงลำดับขั้นตอนในบทอ่านที่กำหนดให้

เนื้อหา

Vocabulary : empty, edges, sharp, smooth, tear off, spread, etc.

Structure : V₁ - Cut the milk can.

- Wash and dry the can.

Use + to V₁ - Use a stone to make the edges smooth.

- Use your fingers to press the cloth.

Function : Time order ; first, second, third, then, next, last, etc.

กิจกรรมการเรียนการสอน

Presentation

1. นักเรียนแบ่งกลุ่มๆ ละ 4 คน ตามปกติ นักเรียนอ่านบทอ่านเกี่ยวกับวิธีประดิษฐ์ของขวัญชนิดหนึ่งที่กำหนดให้อย่างรวดเร็ว (Scanning) เพื่อหาคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้ ครูขอให้นักเรียนอาสาสมัครประมาณ 3 คน ออกมาเขียนคำศัพท์ที่ทั้งตนเองและเพื่อนไม่รู้บนกระดาน
2. ครูสอนคำศัพท์โดยใช้รูปภาพ และสื่อของจริง ลองสุ่มนักเรียนลองเลือกบัตรภาพที่ครูเตรียมไว้ให้ตรงกับคำศัพท์บนกระดาน
3. ครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่านักเรียนจะได้อ่านวิธีการประดิษฐ์สิ่งของเพื่อทำความเข้าใจในแต่ละขั้นตอนและสามารถปฏิบัติตามได้
4. นักเรียนอ่านบทอ่านอย่างละเอียดภายในเวลาที่กำหนดให้ มีการปรึกษาหารือและช่วยกันอ่านเพื่อให้สมาชิกในกลุ่มมีความเข้าใจในขั้นตอนในบทอ่านตรงกัน

5. ครูแจกแถบประโยคง่ายๆ จากเรื่องที่อ่านให้แต่ละกลุ่มเรียงลำดับขั้นตอนจากแถบประโยค (Strip sentences) เช่น

- Cut off the top of the can.
- Wash and dry the can.
- Let the glue dry a little bit.

6. ครูสุ่มตัวแทนบางกลุ่มออกมาเขียนคำตอบบนกระดาน

7. นักเรียนแต่ละกลุ่มสังเกตและขีดเส้นใต้โครงสร้างประโยคที่มี use + to + v1 ครูสรุปการใช้ use + to + v1

practice

1. นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากใบงานที่ 1 เพื่อทบทวนความหมายของคำศัพท์ใหม่

2. ครูขออาสาสมัครออกมาเขียนคำตอบคนละ 1 ข้อ บนกระดาน และสรุปความหมายของคำศัพท์ร่วมกันอีกครั้ง

3. นักเรียนทำแบบฝึกหัดจากใบงานที่ 2 เพื่อทบทวนโครงสร้างประโยคการใช้ use + to + V1

Production

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มได้รับแจกบทอ่านวิธีการประดิษฐ์สิ่งของต่างๆ แตกต่างกันไป แบ่งเป็นชนิดละ 2 กลุ่ม เช่น การประดิษฐ์ที่ใส่ดินสอ (Pencil holder) การประดิษฐ์แจกันดอกไม้ (Flower vase) เป็นต้น

2. นักเรียนในกลุ่มช่วยกันอ่านแล้วประดิษฐ์สิ่งของตามวิธีการที่กำหนดให้

3. แต่ละกลุ่มนำผลงานออกมาแสดงหน้าชั้นพร้อมกับเปรียบเทียบกับเพื่อนกลุ่มที่ได้รับวิธีการเดียวกันว่าผลิตผลงานออกมาเหมือนกันหรือไม่

4. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปข้อความรู้โดยย่อ ดังนี้

- จากคำศัพท์ในบทอ่าน เช่น cut, smooth, tear off, spread
- การอ่านเพื่อหา time order เช่น first, second, next, then, last

5. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปกระบวนการความรู้โดยสรุป ดังนี้

- การฝึกอ่านเพื่อความเข้าใจและสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง

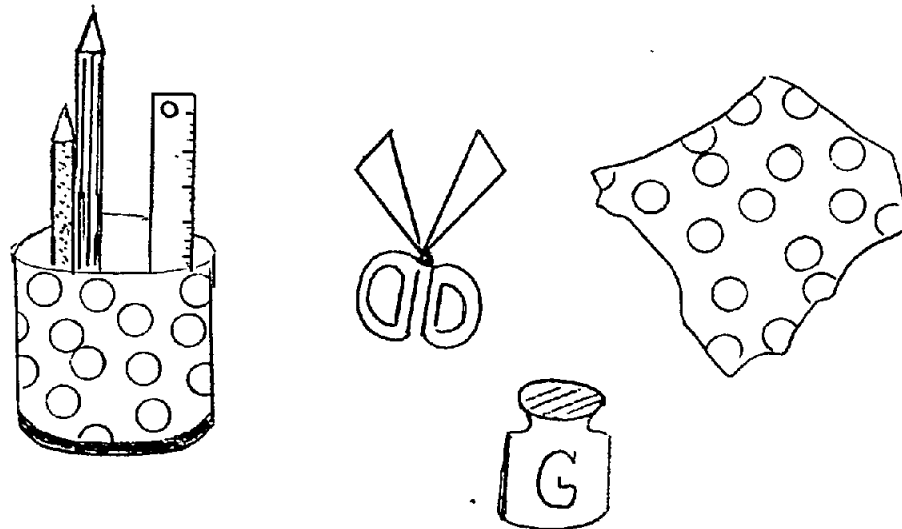
สื่อการเรียนการสอน

บัตรภาพ สื่อของจริง ใบงานที่ 1-2

วัดและการประเมินผล

1. ความถูกต้องในการทำแบบฝึกหัดและกิจกรรม Strip sentence
2. ความถูกต้องของผลงานที่ประดิษฐ์

COVERED CANS

Would you like to make a pretty gift for your mother, your teacher, your sister, or friend? It does not cost a lot of money, and it is very easy to make. You can use things in your house to make it. You need an empty milk can, a pair of scissors, some glue, and some pieces of pretty cloth. You can also use pretty paper to make this gift.

First, cut off the top of the milk can. Be careful! The edges may be sharp. Use a stone to make the edges smooth. Then wash and dry the can. Tear off the paper on the outside of the can.

Next, cut a piece of cloth. It should fit around the outside of the can. Then put glue on the outside of the can. Don't use too much glue, but spread it all over. When the glue begins to get dry, put the cloth around the can. Use your fingers to press the cloth and make it smooth.

Then use some more cloth, or some string or ribbon to make a pretty border around the top of the can.

Now you have a nice flower vase or pen and pencil holder !!

ใบงานที่ 1

1. Complete these sentences with word from the list :

vase	smooth	border
edge	gift	scissors
cost	stone	glue

1. What.....should I give my sister for her birthday?
2. I want to cut this piece of cloth. Please give me the .....
3. I want to put some cloth on this can. I will need some.....
4. That cloth is green with a .....of yellow flowers around the edge.
5. Suda combed her hair. Now it is neat and .....
6. I want to buy this book. How much does it.....?
7. Do you have a ..... for these flower?
8. This dish is very hot. Hold it carefully on the.....

ใบงานที่ 2

II. Look at the a and b sentences in the box.

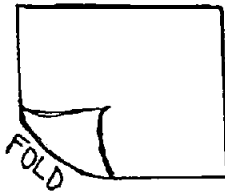
Use + to + v1

1. a. Make the edges smooth. Use a stone.
b. Use a stone to make the edges smooth.
2. a. She is cutting the paper. She is using a pair of scissors.
b. She is using a pair of scissors to cut the paper.

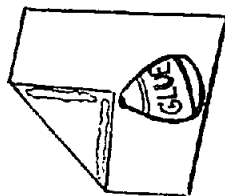
Now write sentences like "b"

1. a. He cleaned the floor. He used a brush and water.
b. _____
2. a. He fixed this book. He used some glue.
b. _____
3. a. I made this flower vase. I used a milk can.
b. _____
4. a. I am writing these sentence. I am using a pen.
b. _____
5. a. She brushes her teeth every day. She uses a soft brush.
b. _____
6. (Write your own "a" and "b" sentences.)
a. _____
b. _____

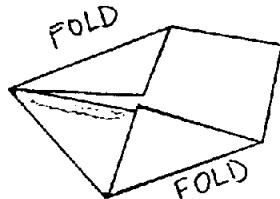
If you want to make an envelope. You need some squares of paper and glue.

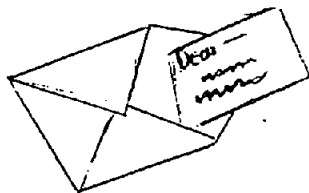
First, fold one corner into the middle.

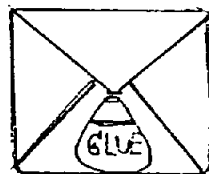
Put glue along two edges.

Then, fold the two sides in so the edges stick on the glue.

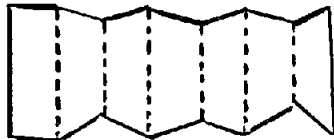

Next, put your letter in.

Last, fold down the top flap and fasten it with a blob of glue.

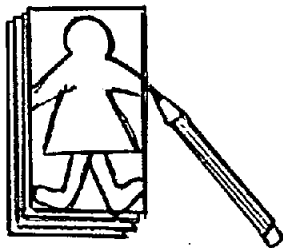
Here's how to make
some paper dolls !

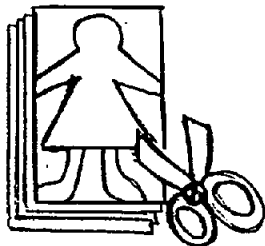
First, fold a strip of paper into zigzags.

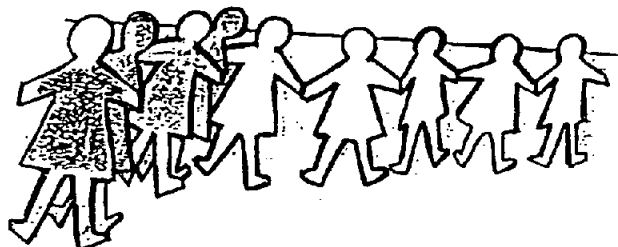
Second, fold all the zigzags together.

Next, draw a doll on the top fold.
Make her arms go off the sides of the paper.

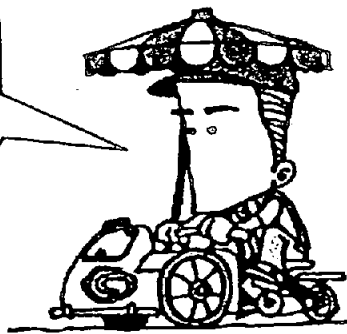

Now cut carefully around the doll shape through
all the folds. Don't cut the ends of the arms.

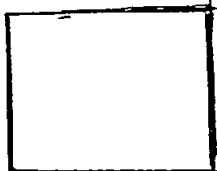

Open out the paper and look! Lots and lots of dolls !
You can paint them all with colored faces and dresses.

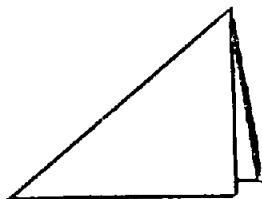
Hi! Do you want to know how to make a whirling windmill?

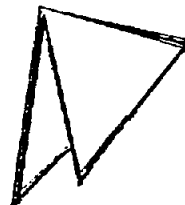
First, take a square piece of paper.

Second, fold it in half one way.

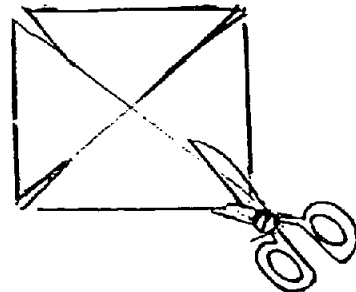
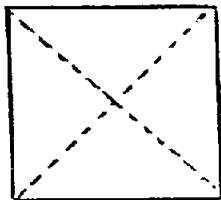

And then the other.

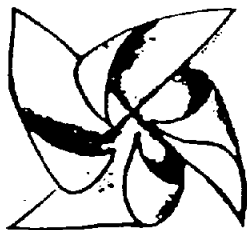

Open it up again.

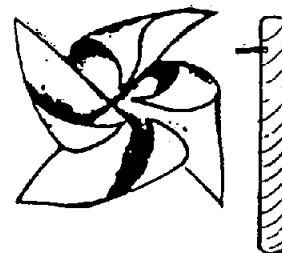
Then, cut half-way down each fold towards the middle

Fold all the corners into the middle.

Finally, take a pin and push it through the middle and into a drinking straw. Hold it up to the wind and...

The air blows it round and magic!!!!

แผนการสอนที่ 2

เรื่อง I'm having a problem.

วิชา ภาษาอังกฤษหลัก 9 (อ 015)   ชั้น ม. 3/2   เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ การอ่านข้อมูลที่บอกวิธีการในการทำสิ่งต่างๆ ซึ่งต้องทำตามขั้นตอนตั้งแต่ต้นจนจบ เช่น วิธีปลูกต้นไม้ วิธีปรุงอาหาร วิธีใช้โทรศัพท์สาธารณะ วิธีประดิษฐ์ของใช้ต่างๆ เป็นสิ่งที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน นอกจากนักเรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์ โครงสร้างทางภาษาแล้ว ยังได้ทราบวิธีการเรียงลำดับข้อความโดยใช้คำที่เป็นสัญญาณ (Signal) เชื่อมระหว่างประโยคอีกด้วย

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

- อ่านข้อความที่กำหนดให้แล้วเรียงลำดับข้อความได้อย่างถูกต้องและสื่อความหมายได้

จุดประสงค์นำทาง

- บอกความหมายของคำและประโยคได้
- บอกความหมายของคำที่เป็นสัญญาณบอกเวลา (Time order) ที่เรียงลำดับข้อความได้

เนื้อหาสาระ

Vocabulary : button   coin   locker   ingredients   mixture   stir
                   ounce   add   mix   bake   press   recipe

Function : Strip sentences

Time order ; first, second, next, later, then, finally, etc.

กิจกรรมการเรียนการสอน

Presentation

1. ครูเขียนคำว่า " instruction " บนกระดานแล้วกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าในชีวิตประจำวัน เราจำเป็นต้องทราบวิธีการใช้หรือวิธีการทำสิ่งใดบ้าง เช่น วิธีการทำอาหาร (Cooking) วิธีใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า (Using electric machine) วิธีปลูกต้นไม้ (Growing) เป็นต้น
2. นักเรียนจับคู่ช่วยกันทำกิจกรรมที่ 1 Get Ready ในหนังสือเรียน หน้า 80 คือ จับคู่ภาพกับวิธีการใช้เครื่องใช้ในภาพนั้น พร้อมทั้งเรียงลำดับขั้นตอนการใช้ให้ถูกต้อง
3. ครูสุ่มนักเรียนมา 3 คู่เพื่อเขียนคำตอบบนกระดาน ครูและนักเรียนตรวจคำตอบพร้อมกัน
4. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มๆ ละ 4 คน ครูแจกบทอ่านที่เป็นจดหมายฉบับหนึ่งให้แก่ละกลุ่มอ่านแบบ scanning ก่อน 1 รอบ หลังจากนั้นครูช่วยอธิบายคำศัพท์ยาก เช่น potluck party (งานสังสรรค์ที่ทุกคนช่วยกันนำอาหารมาร่วมงาน), theme, empty หลังจากนั้นแต่ละกลุ่มช่วยกันอ่านและตอบคำถามต่อไปนี้
  - Who wrote the letter to Clive?
  - What is Manuel's problem?
  - What does Manuel want ?

5. ครูและนักเรียนช่วยกันเฉลยคำตอบ จนได้ใจความตรงกันว่าจดหมายฉบับนี้ Manuel เขียนถึง Clive เพื่อขอสูตรการทำบราวนี่ จากนั้นครูแจ้งให้นักเรียนทราบว่านักเรียนจะได้อ่านบทอ่านที่เกี่ยวกับวิธีการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งและเป็นการอ่านเพื่อหาคำเชื่อมที่เป็นสัญญาณแสดงเวลา (Time order)

practice

1. ครูแจกบทอ่านซึ่งก็คือจดหมายที่ Clive เขียนตอบ Manuel นั้นเอง ให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันอ่านแล้วทำแบบฝึกหัด ดังนี้

Number the steps in the correct order (1-7).

..... Add the flour and stir.

..... Melt two ounces of chocolate.

..... Mix the butter with a cup of sugar in a bowl.

..... Bake the mixture in an oven for 20 minutes.

..... Pour the melted chocolate into the mixture, and stir.

..... Add nuts, chocolate chips or vanilla, or cover with fudge icing.

..... Add two beaten eggs to the butter and sugar, and blend together.

2. เมื่อทุกกลุ่มช่วยกันเรียงลำดับข้อมูลเสร็จแล้ว ครูให้แต่ละกลุ่มสังเกตคำที่เป็นสัญญาณแสดงเวลาที่ลำดับขั้นตอนในการทำอาหาร ซึ่งได้แก่ first, second, then, next และ last จากนั้นครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำที่เป็นสัญญาณแสดงเวลาแบบอื่นๆ เช่น since, while, during, finally, etc.

3. นักเรียนทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการเรียงลำดับข้อมูลจากใบงานที่ 1

Production

1. ครูกำหนดให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนอธิบายวิธีการใช้หรือการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมาจับสลากหัวข้อกลุ่มละ 1 หัวข้อ ตัวอย่างเช่น วิธีการทำอาหาร วิธีการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า วิธีการปลูกต้นไม้ วิธีการประดิษฐ์ของใช้ เป็นต้น โดยใช้คำที่เป็นสัญญาณแสดงเวลาการลำดับขั้นตอนในวิธีการต่างๆ ด้วย

2. ครูอาจกำหนดให้นักเรียนวาดภาพประกอบการอธิบายในแต่ละขั้นตอน ขนาดของภาพประมาณ 5 x 6 นิ้ว จากนั้นแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมานำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

4. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปข้อความรู้โดยย่อ ดังนี้

- จากคำศัพท์ในบทอ่าน เช่น add, mix, recipe

- การอ่านเพื่อหา time order เช่น first, second, next, then, finally

5. นักเรียนและครูช่วยกันสรุปกระบวนการความรู้โดยสรุป ดังนี้

- การฝึกอ่านเพื่อหาคำที่เป็น time order ทำให้ทราบวิธีการเขียนเรียงข้อมูลอย่างถูกต้อง

สื่อการเรียนการสอน

บทอ่าน – จดหมาย   ใบงานที่ 1   สลากประเภทของวิธีการต่างๆ

การวัดการประเมินผล

1. สังเกตจากความกระตือรือร้นในการตอบคำถาม

2. ความถูกต้องในการทำแบบฝึกหัดและการรายงานหน้าชั้น

Dear Clive,

My American friend, Rosie, has invited me to her potluck party this weekend. I've never been to a potluck party before, but I've heard they're a lot of fun. I have a problem, though. Rosie's theme is 'American Favorites.' She's asked me to bring something for dessert but, to be honest, I don't know that much about American food. I want to make some chocolate brownies, but I can't find a recipe. Please help! The party is next Saturday and I know I can't show up empty handed.

Manuel

Dear Manuel,

Don't worry, Manuel! Chocolate brownies are a great idea—they're the classic American favorite. And they're very easy to make.

First, put one cup of sugar into a bowl, add 3 tablespoons of softened butter and mix them together well. Second, melt 2 ounces of chocolate in a bowl. In a separate bowl, beat two eggs and add them to the sugar and butter mix. Blend all the ingredients together until they are creamy. Next, Add the melted chocolate to the mixture and stir it in well. Then, add 3 cups of flour to the mixture and stir again. Finally, place the mixture in a greased square pan and bake for about 20 minutes at 350°F.

To really impress your friend, add vanilla, chocolate chips or chopped nuts to the mixture. Or, if you have a really sweet tooth, cover the tops of the brownies with fudge icing.

Have a great time at the party, Manuel, and enjoy all those American dishes!

Clive

Number the steps in the correct order (1-7).

- ..... Add the flour and stir.
- ..... Melt two ounces of chocolate.
- ..... Mix the butter with a cup of sugar in a bowl.
- ..... Bake the mixture in an oven for 20 minutes.
- ..... Pour the melted chocolate into the mixture,
and stir.
- ..... Add nuts, chocolate chips or vanilla, or cover
with fudge icing.
- ..... Add two beaten eggs to the butter and sugar,
and blend together.

ใบงานที่ 1

TIED – DYE

Have you ever made tied-dye cloth? It is not difficult. To make a piece of tied-dye cloth, just follow these directions.

First, get a piece of cloth about 12" x 12" and a package of dye. Second, prepare the dye according to the directions on the package. Plan the design. Fold the cloth. Next, wrap string tightly about the folds. Then, tie the string in a bow so that it may be removed easily after the dyeing. Finally, put the tied cloth in the dye. Rinse, untie, dry, and press. Fig.3 shows the cloth after it has been dyed and pressed.

When you are already good at tied-dyeing, make pretty cloth for yourself or your sisters. You can also use tied-dye cloth to make pretty gift for your friends.

These are the things we should do when we want to make a tied-dye. Put them in the correct order.

.....Put the tied cloth in the dye.

.....Fold the cloth.

.....Get a piece of cloth.

.....Plan the design.

..... Untie the cloth.

..... Dry the cloth.

.....Prepare the dye.

.....Wrap string tightly about it.

.....But a package of dye.

.....Rinse the cloth.

.....Press the cloth.

.....Tie the string in a bow.

Tied-dyed = ผ้ามัดย้อม

Practice

1. นักเรียนทำแบบฝึกหัดในใบงานที่ 1 เกี่ยวกับการเรียงคำให้เป็นประโยคที่ถูกต้องตามโครงสร้างประโยคที่กล่าวถึงเหตุการณ์ในอดีตที่ใช้ " but " เชื่อม

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการจับคู่ประโยคให้ถูกต้อง ตัวแทนกลุ่มรีบออกมาเขียนคำตอบบนกระดานกลุ่มใดเขียนเสร็จก่อนและถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ ดังนี้

(1) Jerry was planning to visit London, but - she couldn't find the phone number.

(2) My parents were going to move, but - he went to Paris instead.

(3) Stella was thinking about ordering a pizza, but - she didn't have enough money.

(4) Chris was going to go to school today, but - he felt bad this morning.

(5) Tamara was thinking about buying a ring, but - nobody wanted to buy their house.

3. ครูเฉลยคำตอบ และยกตัวอย่างดังนี้

Jerry was planing to visit London, but he went to Paris instead.

The reasons might be - the weather in London was terrible.

- the tickets to Paris were on sale.

Theerawat was going to see The Lord of the Ring II at Krungthai theater, but he couldn't get a reservation.

The reasons might be - many people wanted to see it.

- the ticket were sold out.

Production

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรม Giving reasons โดยการระดมความคิดเพื่อแสดงเหตุผลประกอบเหตุการณ์จากประโยคข้อ 2 –5 คือ

(2) My parents were going to move, but nobody wanted to buy their house.

(3) Stella was thinking about ordering a pizza, but she couldn't find the phone number.

(4) Chris was going to go to school today, but he felt bad this morning.

(5) Tamara was thinking about buying a ring, but she didn't have enough money.

2. ตัวแทนกลุ่มออกมารายงานหน้าชั้นเรียน

สื่อการเรียนการสอน

รูปภาพสถานที่

ใบงานที่ 1

การวัดและการประเมินผล

1. ความกระตือรือร้นในการแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม
2. ความถูกต้องของแบบฝึกหัดและการรายงานหน้าชั้น

ใบงานที่ 1

Unscramble these words to make sentences.

1. A : having / at / thinking / about / Luigi's / we're / dinner

---

B : I've / good / is / pasta / their / heard / really

---

2. A : I / to / going / was / fly / couldn't / a / Boston / to / I / but / week / next /
get / reservation

B : about / you / train / should / maybe / the / think / taking

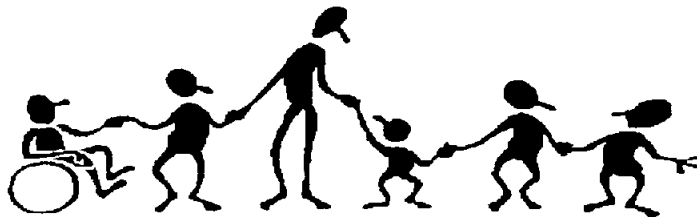
---

3. A : were / weather / but / going / we / swimming / the / was / thinking /
yesterday / about / bad

B : weather / the / good / maybe / tomorrow / will / be

แผนการสอนที่ 4

เรื่อง It's not exactly what I'm looking for.

วิชา ภาษาอังกฤษหลัก 9 (อ 015)

ชั้น ม. 3/2

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ การอ่านประกาศโฆษณาแล้วอภิปรายและเขียนบรรยายความรู้สึกในสิ่งที่ชอบเกี่ยวกับลักษณะที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ โดยให้เหตุผลประกอบ นอกจากนักเรียนจะได้ฝึกอ่านและเขียนแสดงเหตุผลประกอบแล้ว นักเรียนจะได้รับความรู้ด้านคำศัพท์ สำนวนภาษา และคำย่อที่ใช้ในประกาศโฆษณาอีกด้วย

จุดประสงค์การเรียนรู้

จุดประสงค์ปลายทาง

- อ่านประกาศโฆษณาแล้วอภิปรายและเขียนบรรยายความรู้สึกในสิ่งที่ชอบเกี่ยวกับลักษณะที่อยู่อาศัยหรือสถานที่โดยใช้โครงสร้างทางภาษาได้ถูกต้อง

จุดประสงค์นำทาง

- รู้ความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและสถานที่
- รู้ความหมายของคำย่อในโฆษณาเกี่ยวกับสถานที่พักอาศัย
- แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานที่พักอาศัยได้

เนื้อหา

Vocabulary : Abbreviation

mo. – month

min. – minute

apt. – apartment

furn. – furnished

bdrm. – bedroom

prkg. – parking

Function : Discussion preference

Giving reason

กิจกรรมการเรียนการสอน

Presentation

1. ครูทบทวนความรู้เดิมโดยนำภาพบ้านและอพาร์ทเมนท์มาให้นักเรียนดู ให้นักเรียนเล่นเกม How many words can you think of? สมาชิกในกลุ่มช่วยกันเขียนคำศัพท์ภายใน 2 นาที กลุ่มใดเขียนคำศัพท์ได้ถูกต้องและมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ คำศัพท์ที่ปรากฏ เช่น house, bedroom, apartment, rest room, etc.
2. แจงให้นักเรียนทราบว่าในคาบนี้ นักเรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์ สำนวน คำย่อเกี่ยวกับโฆษณาให้เช่าที่พักอาศัย
3. นักเรียนอ่านโฆษณาและดูภาพใน Get Ready Task A ในหนังสือเรียนหน้า 40 แล้วจับคู่โฆษณา กับภาพ ครูสุ่มถามแต่ละกลุ่มถึงคำตอบและ key words ที่นำไปสู่คำตอบที่ถูกต้อง เช่น

Ads.	In the picture	Key words from ads
1	a man with a dog	pets OK
2	a retired couple	quiet neighborhood

4. นักเรียนศึกษาคำสั่งใน Task B อภิปรายวิธีทำกับเพื่อนสมาชิก ลงมือทำและตัวแทนกลุ่มเฉลยคำตอบบนกระดาน พร้อมทั้งแสดงเหตุผลมาสนับสนุนคำตอบของกลุ่ม

Abbrev.	Fully written	Reference
mo.	month	\$ 500 / mo.
min.	minute	15 – min. walk
apt.	apartment	1 bedroom apt.
furn.	furnished	fully furnished
bdrm.	bedroom	1 – bdrm. Furn.

5. ครูตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนโดยให้แสดงความคิดเห็นว่าตนเองชอบที่พักแบบใดจาก 4 แบบข้างต้น เพราะอะไร ครูอาจพูดนำและเขียนเป็นตัวอย่างเป็นตัวอย่างบนกระดาน เช่น

I like no. 2 because it is a house in a quiet place. I need only one bedroom. I can relax in the yard .....

Practice

- นักเรียนทำแบบฝึกหัดในหนังสือแบบฝึกหัดหน้า 18 ข้อ 1A และ 1B เพื่อทบทวนศัพท์ใหม่
- นักเรียนแต่ละกลุ่มนำภาพที่อยู่อาศัยจากหนังสือพิมพ์ วารสาร มาเป็นต้นแบบเพื่อกระตุ้นความคิดในการทำ Task A8 Express Yourself ในหนังสือเรียนหน้า 45 คือการเขียนโฆษณาให้เช่าที่อยู่อาศัยของกลุ่ม โดยกรอกข้อมูลให้มากที่สุด ใช้คำย่อและคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว
- นักเรียนส่งตัวแทนกลุ่มออกมาบรรยายโฆษณาที่พักอาศัยของกลุ่มตนให้เพื่อนในชั้นฟัง นักเรียนแต่ละคนบันทึกย่อตามแบบบันทึก Task B8 Express Yourself ดังนี้

GROUP	HOUSING DETAIL
A	.....
B	.....
C	.....
D	.....
↓	.....
G	.....

Production

- นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปราย THINK ABOUT IT ว่าคนไทยชอบอยู่ในเมืองหรืออยู่ในชนบท เพราะอะไร จากบทอ่านสั้นๆ ในใบงานที่ 1
- ตัวแทนกลุ่มออกมานำเสนอผลการอภิปรายหน้าชั้น
- นักเรียนและครูช่วยกันสรุปข้อความรู้โดยย่อ ดังนี้
  - จากคำศัพท์ในโฆษณาให้เช่าที่อยู่อาศัย
  - จากการฝึกเขียนแสดงความรู้สึกและให้เหตุผล
- นักเรียนและครูช่วยกันสรุปกระบวนการหาความรู้ ดังนี้
  - จากการทำงานเป็นคู่ เป็นกลุ่ม
  - การสังเกตจากตัวอย่าง การนำเสนอสรุปความคิดเห็น

สื่อการเรียนการสอน

หนังสือเรียน

ภาพจากวารสาร หนังสือพิมพ์

ใบงานที่ 1

การวัดและการประเมินผล

1. ความถูกต้องจากการทำแบบฝึกหัด
2. การนำเสนอหน้าชั้น

It's not exactly what I'm looking for.

1 Get Ready

- A** Look at the ads. Which ad do you think each person/group of people would be most interested in? Write the number of the ad next to the photo.

Partially furn. 1-bedroom apt. near subway. Pets OK. \$500/mo.

1

Quiet neighborhood, 1-bdrm house, 1-bath, spacious yard unfurnished. \$650/mo.

2

Nice 3-bdrm house, 2-bath, parking. Near schools, laundry facilities, unfurn. \$800/mo.

3

3-bdrm, 3-bath apt. Utilities included. Fully furnished. \$600/mo. 15-min walk from campus

4

- B** Each of the ads has abbreviated words. What do you think they mean? Write the full forms of the words in the spaces. Then check with a partner.

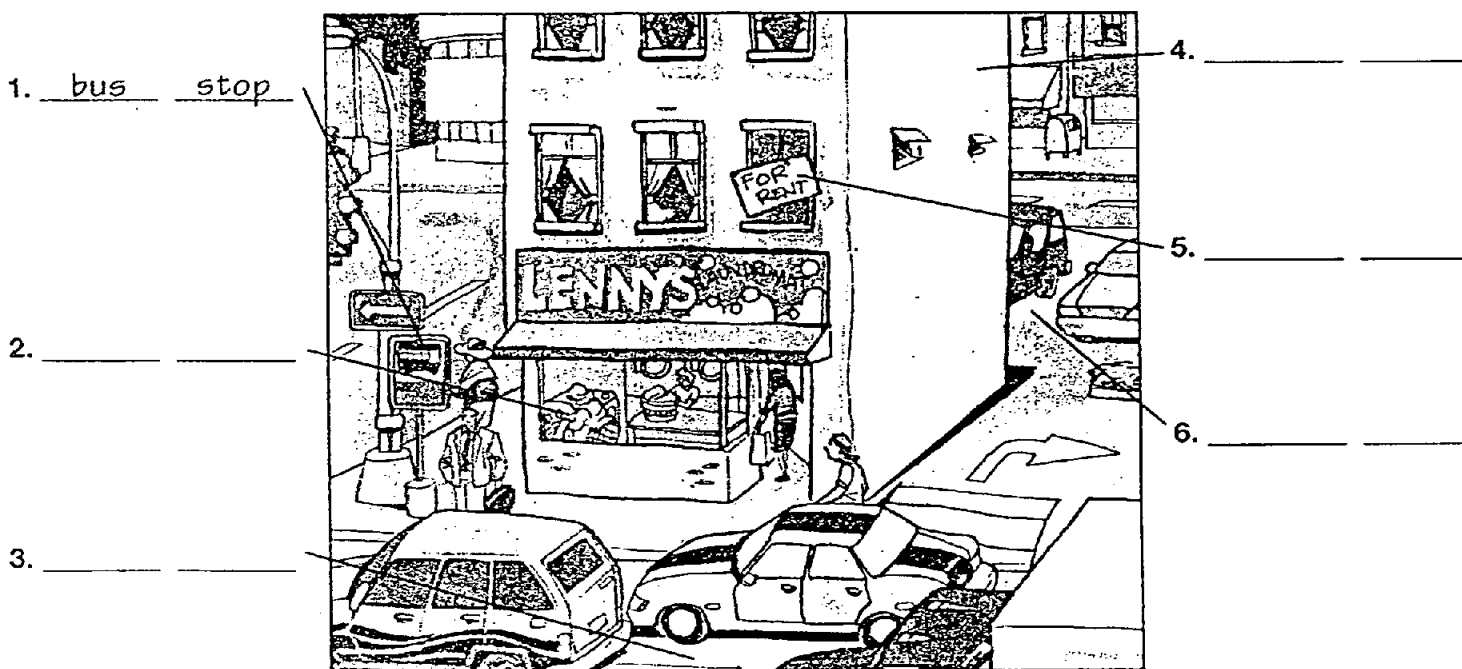
1. mo. _____
 2. min. _____
 3. apt. _____
 4. furn. _____
 5. bdrm. _____

It's not exactly what I'm looking for.

1 Working with Words

A Use a word from each box to fill in the spaces below.

~~bus~~	apartment	busy	unit	street	lot
empty	parking	laundry	building	~~stop~~	facilities

B Look at the definitions and unscramble the words.

1. It means not noisy.
2. This is what gas and electricity are.
3. This kind of apartment comes with furniture.
4. You sleep there.
5. You pay this every month.
6. It means large.

- ituqe _____
- tulsietii _____
- drineshuf _____
- modboer _____
- nert _____
- piscasou _____

ใบงานที่ 1

THINK ABOUT IT !!!!

In the U.S., many people prefer to live outside major cities, away from traffic and noise. The housing areas just outside of a city, called 'suburbs,' often have more convenient places for shopping and entertainment than you can find in the city center.

- How about in your culture?

Do people prefer to live in big cities,
or away from cities? Why?

ภาคผนวก ง

ตารางการแบ่งกลุ่มคะแนนความสามารถจากคะแนนสอบก่อนการเรียน

ตาราง 6 ขั้นตอนการแบ่งกลุ่มโดยใช้คะแนนก่อนการเรียน (Pre-test) จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ การจัดกลุ่มประกอบด้วยนักเรียน 4 คน มีทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน ในอัตราส่วน 1 : 2 : 1 การแบ่งกลุ่มแสดงในตาราง 6 ดังนี้

	นักเรียน	อันดับ	คะแนน	ชื่อกลุ่ม
ด.ญ.พรณิภา	จบตรี	1	33	A
ด.ญ.พรหมพร	วโรพี	2	33	B
ด.ญ.ชิตชนก	ปัญญาฤทธิ์	3	28	C
ด.ญ.แก้วตา	เก่งธัญกรรม	4	27	D
ด.ญ.อรพรรณ	วัดแข่ง	5	26	E
ด.ญ.อุทัยวรรณ	บุญกมุดิ	6	24	F
ด.ญ.นุศรา	ศิริดี	7	24	G
ด.ญ.ฐิติภรณ์	จันทวงศ์	8	24	G
ด.ญ.ทิพวรรณ	หิรัญ	9	23	F
ด.ญ.สุรีย์พร	เหลาทอง	10	22	E
ด.ญ.ดาราวดี	นันทารมย์	11	21	D
ด.ญ.สายยันต์	สวนบ่อแร่	12	21	C
ด.ญ.ธัญกานต์	มณีพงษ์	13	20	B
ด.ญ.ชนากานต์	บุญมี	14	20	A
ด.ญ.กนกวรรณ	พัฒนศิริ	15	20	A
ด.ญ.นิภา	เจนสาริภรณ์	16	19	A
ด.ญ.เบญจรัตน์	กุลโลกุล	17	18	B
ด.ญ.ชุตินา	สิทธิทูล	18	17	C
ด.ญ.เพ็ญภา	สุขสิงห์สำอางค์	19	17	D
ด.ญ.วิมลรัตน์	เงินบำรุง	20	17	E
ด.ญ.พรทิพย์	หมวดปิ่น	21	17	F
ด.ญ.สุดารัตน์	วรรณวรรณ	22	16	G
ด.ญ.เบญจวรรณ	ประสานสุข	23	16	G
ด.ญ.ทิพวรรณ	แรงเขตกิจ	24	15	F
ด.ญ.ปิยดา	แดงแย้ม	25	15	E
ด.ญ.ปวีณา	ต้นทูน	26	13	D
ด.ญ.อุมาพร	เกณท์เขตรรักล่า	27	13	C
ด.ญ.มุนินทร์	กรีวิทย์	28	13	B
ด.ญ.เสาวลักษณ์	ทองทุ่งโป่ง	29	11	A
นักเรียนในชั้นทั้งหมด 29 คน				

การแบ่งกลุ่มนักเรียนทั้ง 7 กลุ่ม ประกอบด้วยนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน ส่วนนักเรียนที่มีคะแนนเท่ากัน ผู้วิจัยพิจารณาคะแนนร่วมกับคะแนนปลายภาคของเทอมที่ผ่านมาประกอบการจัดกลุ่มด้วย และเนื่องจากนักเรียนมี 29 คน จึงมี 1 กลุ่มประกอบด้วยนักเรียน 5 คน แบ่งกลุ่มได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

กลุ่ม A ประกอบด้วย	ด.ญ.พรรณิภา	จบศรี
	ด.ญ.ชนากานต์	บุญมี
	ด.ญ.กนกวรรณ	พัฒนศิริ
	ด.ญ.นิภา	เจนสาริกรณ์
	ด.ญ.เสาวลักษณ์	ทองทุ่งโป่ง
กลุ่ม B ประกอบด้วย	ด.ญ.พรหมพร	วรโพธิ์
	ด.ญ.ธัญกานต์	มณีพงษ์
	ด.ญ.เบญจรัตน์	กุลโลกุล
	ด.ญ.มุนินทร์	กรวิทย์
กลุ่ม C ประกอบด้วย	ด.ญ.ชิตชนก	ปัญญาฤทธิ์
	ด.ญ.สายยันต์	สวนบ่อแร่
	ด.ญ.ชุตินา	สิทธิทูล
	ด.ญ.อุมาพร	เกณท์เขตรรักล้า

ภาคผนวก จ
หนังสือราชการ

- ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย
- ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
- ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

ที่ ทม 1012/ 49 ๒ 5

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๕ มิถุนายน 2546

เรื่อง ขออนุญาตเพื่อการศึกษาวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบ แบบสังเกต และแผนการสอน

เนื่องด้วย นางสาวนิลบล สีเทพ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาศาสตรศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและพฤติกรรมทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี” โดยมี อาจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัย โดยขอใช้สถานที่ทำการสอนทักษะการอ่านโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 29 คน และตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และขอใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียน ในระหว่างเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตให้ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนิลบล สีเทพ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพรณี หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2167380 ต่อ 213

มือถือ 06-6201524

ที่ ทม 1012/ 5 ๒๒

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๔ กรกฎาคม 2546

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบ แบบสังเกต และแผนการสอน

เนื่องด้วย นางสาวนิลบล สีเทพ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาศาสตรศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “ผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและพฤติกรรมทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี” โดยมี อาจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์พร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์วันเพ็ญ หลวงกัน เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและพฤติกรรมทางการเรียนภาษาอังกฤษ แบบสังเกต และแผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบทดสอบ แบบสังเกต และแผนการสอน ให้ นางสาวนิลบล สีเทพ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2777541 ต่อ 206

มือถือ 06-6201524

ที่ ทม 10121 4747

เลขที่รับ 7447
วันที่ 29 มิ.ย. 93
บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

12 มิถุนายน 2546

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบทดสอบ

Handwritten notes and signature:
- ม.ศ. 10121 4747
25 มิ.ย. 2546
อ. กงคัท ทวี
ม.ศ. 10121 4747

เนื่องด้วย นางสาวนิลบล สีเทพ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "ผลของการเรียนแบบร่วมมือต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและพฤติกรรมทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย อุทัยธานี" โดยมี อาจารย์วรรณกานต์ ลิขิตรัตน์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในระหว่างเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม 2546

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนิลบล สีเทพ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ด้วย

๗๐.๑๗-๐ น.
พิมพ์ ผ่องใส
นางสาว นิลบล สีเทพ ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จำนวน 10 คน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ถนนจันทน์ กรุงเทพมหานคร 10150
โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731
4 ก.ค. 26

๒) ทนบ/อ.กมลทิพย์
ริษณะ ทนบ
ร.ร. ชัยรังษี
Handwritten signature and name

(รองศาสตราจารย์ ดร. หะวานนท์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
ทนบ/อ.กมลทิพย์
อ.กมลทิพย์
นายกฤษฎา คุ้มธานี
๗๐.๑๗-๐
๕ ก.ค. ๒๕๔๖

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 02-2167380 ต่อ 213
มือถือ 06-6201524

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวนิลบล สีเทพ
วันเดือนปีเกิด	31 กรกฎาคม พ.ศ.2522
สถานที่เกิด	อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	78 หมู่ 7 ตำบลกลางเวียง อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน 55110
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	-
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	-
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนสา อ.เวียงสา จ.น่าน
พ.ศ. 2543	กศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) จาก มหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. 2546	กศ.ม. (ภาษาศาสตรกรรมการศึกษา) จาก มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ